

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΤΟΣ ΙΣΩΝ ΕΥΚΑΙΡΙΩΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ (2007)

**ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΕΚ – ΙΝΕ/ΓΣΕΕ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ
ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ
23-25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007**

(Τόπος: ΑΘΗΝΑ, Πολυχώρος ΑΘΗΝΑΪΣ)

WORKSHOP 5

**Θέμα: «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΝΤΑΞΗ Β΄. Αντιπροσώπευση, Πληροφόρηση, Ελληνική
Γλώσσα»**

ΣΑΒΒΑΤΟ, 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007 - ΩΡΑ: 17:30΄

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: TCHANCHE BERTRAND

Συμμετέχοντες: Kayu Ligorora, Tchanche Bertrand, F. Tsibadi, Όλγα Γκλατσένκο, Abdelwaheb Hajji, Καψάλης Αποστόλης, Ayoubi Chadi, Λιλιάννα Σαλιέι, Σερανί Σεφερίν, Τσέλα Έρνεστ, Θάκας Ηλίας, Karalis Olia, Κουτρίρκη Κάτια, Jonialo Shena, Λαρίσα Στοκάλιουκ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ (TCHANCHE BERTRAND): Καλησπέρα από μένα και καλώς ορίσατε. Είμαστε εδώ για το Συνέδριο, για το θέμα των μεταναστών. Το θέμα το οποίο θα συζητήσουμε είναι η Κοινωνική Ένταξη Β΄, ξεκινήσαμε το πρωί με την Κοινωνική Ένταξη Α΄, μιλήσαμε για τα πολιτικά και θρησκευτικά δικαιώματα, αλλά εμείς θα μιλήσουμε για την αντιπροσώπευση, πληροφόρηση και την ελληνική γλώσσα. Και αυτό το θέμα είναι πάρα πολύ σημαντικό, όπως ξέρετε όταν ένας μετανάστης φτάνει σε μία χώρα, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνει είναι να πάρει πληροφορίες, αν υπάρχει μία καινούργια γλώσσα που δεν ξέρει, αρχίζουν οι δυσκολίες.

Η γλώσσα βέβαια είναι πάρα πολύ σημαντική, όταν δεν ξέρετε μία γλώσσα δεν μπορείτε να επικοινωνήσετε, δεν μπορείτε να πάρετε πληροφορίες, και θα είναι δύσκολο να ξέρετε τι γίνεται και τι συμβαίνει στη χώρα που μένετε. Για τις πληροφορίες, είναι πάρα πολύ σημαντικό επίσης, επειδή η πληροφόρηση είναι μεγάλο θέμα και πώς μπορεί ένας μετανάστης να πληροφορηθεί σε μία χώρα. Εδώ στην Ελλάδα τι γίνεται; Οι μετανάστες μπορούν να πληροφορηθούν εύκολα; Μήπως υπάρχουν κάποιες δυσκολίες; Πώς μπορούμε να λύσουμε αυτές τις δυσκολίες, ποιες προτάσεις μπορούμε να έχουμε για να λύσουμε αυτές τις δυσκολίες;

Άλλο πρόβλημα που έχουν οι μετανάστες εδώ, στην Ελλάδα, είναι η αντιπροσώπευση, όταν μιλάμε για αντιπροσώπευση, μιλάμε για τη συμμετοχή στην καινούργια κοινωνία, εκεί που ζούμε. Οι μετανάστες στην Ελλάδα, συμμετέχουν ή όχι, τι θέση έχουν και η αντιπροσώπευση έχει σχέση με τα πολιτικά δικαιώματα; Και επίσης, επειδή όταν μιλάμε για αντιπροσώπευση, μιλάμε για τη θέση που έχουν, αν μπορούν να ψηφίζουν ή όχι, αν μπορούν να συμμετέχουν στο Δήμο, συμμετέχουν ή όχι; Μπορούν; Γιατί δεν συμμετέχουν, τι μπορούν να κάνουν;

Αυτοί είναι οι άξονες που θα μιλήσουμε. Έχουμε τον κ. Καψάλη που είναι εμπειρογνώμονας, θα μας πει κάποια λόγια γι' αυτό το θέμα, για να ξεκινήσουμε.

Α.ΚΑΨΑΛΗΣ: Εγώ είμαι ο Αποστόλης ο Καψάλης από το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ. Θα πω λίγα πράγματα για τους τρεις άξονες που είχαμε συμφωνήσει με τον Bertrand. Ο πρώτος άξονας έχει να κάνει με την ελληνική γλώσσα αυτή καθαυτή, ο δεύτερος σε σχέση με την πληροφόρηση, σαν ένα ζητούμενο για τους μετανάστες. Και το τρίτο θέμα είναι η αντιπροσώπευση, οι διάφορες μορφές αντιπροσώπευσης και τα προβλήματα τα οποία εντοπίζονται σ' αυτό

ακριβώς το θέμα, σ' αυτό ακριβώς το δικαίωμα των μεταναστών.

Όσον αφορά την ελληνική γλώσσα, δεν θα επαναλάβω αυτά τα οποία είπε ο Bertrand, είναι μεγάλη ανάγκη να υπάρχει πληροφόρηση στη γλώσσα των μεταναστών σε κάθε περίπτωση. Να πω μόνο ότι σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες, και να υπενθυμίσω πριν ξεκινήσω να μιλάω, ότι θα κοιτάξουμε να βάλουμε κάποιους άξονες διεκδίκησης, δηλαδή να βγάλουμε κάποια σημεία από δω, με τα οποία μπορούμε να φύγουμε και να πούμε ότι μπορούμε να τα διεκδικήσουμε για το άμεσο μέλλον. Κάποια αιτήματα, κάποια δικαιώματα τα οποία είναι συγκεκριμένα, 4-5 προτάσεις, ίσως και περισσότερες από σας, για να μπορέσουμε να απευθυνθούμε – όταν με το καλό το Φόρουμ λάβει τη νομική μορφή που πρέπει – να απευθυνθούμε με μεγάλη σοβαρότητα και στην κοινωνία για υποστήριξη, αλλά και στην πολιτεία, με τη διεκδικητική πλέον μορφή των αιτημάτων μας.

Να πω λοιπόν, ότι σε πολλές χώρες της Ευρώπης, εκεί οι σύλλογοι των μεταναστών, σε συνδυασμό και με τα συνδικάτα, είχαν επιβάλει την πληροφόρηση για σημαντικά ζητήματα, σε πολλές γλώσσες, ανάλογα με την εκπροσώπηση των μεταναστών στον πληθυσμό της χώρας, να υπάρχουν ενδείξεις στα Ελληνικά στη Γερμανία, στα Τούρκικα, στα Αγγλικά, στα Γαλλικά, σε κάποιες βασικές γλώσσες, στις βασικές εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής, εκεί δηλαδή που υπάρχει ανάγκη ο μετανάστης να πληροφορείται με ακρίβεια στη γλώσσα του τις πληροφορίες. Σχολεία, υγεία, μέσα μαζικής μεταφοράς.

Γιατί δηλαδή θα πρέπει να πάει κάποιος σε ένα νοσοκομείο, να μην ξέρει καλά ελληνικά, γιατί ζει εδώ 10-15 χρόνια και να μη μπορεί να εξηγήσει στα επείγοντα τι ακριβώς έχει, πού ακριβώς πονάει. Θα μπορούσε να υπάρχει, όπως και στις άλλες χώρες, αφ' ενός κάποιες ενδείξεις, κάποιες ταμπέλες σε

βασικές ξένες γλώσσες, που στην ελληνική περίπτωση θα μπορούσαν να είναι 6 ή 7 ανάλογα με τη συμμετοχή των κοινοτήτων στον πληθυσμό της χώρας, αλβανικά, ρουμάνικα, βουλγάρικα, ρωσικά, αραβικά, αγγλικά φυσικά, όπως επίσης και κάποια φυλλάδια, ανάλογα - για να δώσουμε το παράδειγμα των νοσοκομείων – με την κλινική, αν είναι ορθοπεδική, αν είναι γυναικολογική, με βάση κάποιες βασικές έννοιες για να μπορεί κανείς να πει ότι η σκωληκοειδίτιδα στα αραβικά είναι έτσι, αυτό έχω. Ή με πονάει το συκώτι μου, πώς είναι το συκώτι, ο άλλος θα το ξέρει στα βουλγάρικα αν είναι Βούλγαρος, αλλά πώς θα το εξηγήσει ότι έχω πόνο στο συκώτι ή οτιδήποτε άλλο.

Μέσα λοιπόν από αυτές τις διαδικασίες, πιστεύω ότι ποτέ δεν είναι αργά. Κάνω λοιπόν κι εγώ μία πρόταση εδώ, να διεκδικήσουμε τουλάχιστον σε κάποιες δημόσιες υπηρεσίες, που έχουν να κάνουν με την υγεία, την εκπαίδευση και τα μέσα μαζικής μεταφοράς, να υπάρχουν κάποιες ενδείξεις, κάποιες πληροφορίες, στη γλώσσα των μεταναστών.

Όταν είχα πάει στην Κολωνία, που δεν είναι πολύ μεγάλη πόλη στη Γερμανία, στα σύνορα με τη Γαλλία, για ένα πολιτικό γεγονός, μου έκανε εντύπωση ότι όλες οι πληροφορίες που ήθελα, παρ' όλο που οι Γερμανοί από παράδοση και από συγγένεια γλώσσας μιλάνε πολύ καλά αγγλικά, μπορούσα δηλαδή να συνεννοηθώ, μέσα στο μετρό οι πληροφορίες όλες που ήθελα, για το πού θα πάω, πώς θα πάρω το εισιτήριο, από πού θα το αγοράσω, πώς θα το πληρώσω, ήταν στα ελληνικά. Μπαίνεις στο μετρό, μπαίνεις στο λεωφορείο στη Γερμανία και έχεις ενδείξεις στα γερμανικά, στα τούρκικα, στα ελληνικά, στα αγγλικά και στις άλλες γλώσσες κ.ο.κ.

Για να μη μακρηγορώ, αυτό θα μπορούσε τουλάχιστον να γίνει, όπως έχει συμφωνηθεί και αλλού, σε άλλα θεσμικά όργανα, όπως στο Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο, μπορεί να υπάρχουν τέσσερις βασικές γλώσσες στις οποίες βγαίνουν τα κείμενα, αλλά μπορεί κανείς αυτόματα, μέσα και από το διαδίκτυο, να παίρνει πληροφορίες στη δική του γλώσσα. Δεν είναι κάτι δηλαδή που δεν έχει γίνει αλλού, ή δύσκολο τεχνολογικά, είναι κάτι το οποίο γίνεται συστηματικά, ακόμα και σε επίπεδο Ε.Ε. στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και οπουδήποτε αλλού.

Έτσι κι αλλιώς, για να κλείσει αυτό το θέμα της γλώσσας, υπάρχει μεγάλη αντίδραση αυτή τη στιγμή, απέναντι σ' αυτό που λένε οι Γάλλοι *tout anglais*, δηλαδή σαν δεύτερη γλώσσα της Ε.Ε. τα αγγλικά. Και οι χώρες της Ε.Ε. σε επίπεδο πανευρωπαϊκό, λένε γιατί να είναι στα αγγλικά σαν δεύτερη γλώσσα και να μην είναι σε όλες. Αφού η τεχνολογία μας επιτρέπει να μπορούν να βγαίνουν όλες οι πληροφορίες, οι βασικές ενημερώσεις σε όλες τις γλώσσες, 27 χώρες-μέλη έχει αυτή τη στιγμή η Ε.Ε.

Για την περίπτωση όμως των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα, το θέμα της γλώσσας αναλύθηκε και νωρίτερα, σε όσους ήταν εδώ, σε σχέση με τα συνδικάτα. Και τα συνδικάτα θα πρέπει να κάνουν αυτή τη διαδικασία, για να μπορέσουν να εξηγήσουν στους μετανάστες, για παράδειγμα, τη δομή του συνδικαλιστικού κινήματος, ή τις διάφορες μορφές του τρίτου θέματος που λέμε, αντιπροσώπευση στη χώρα. Δηλαδή, τι όργανα αντιπροσώπευσης υπάρχουν; από το σχολείο, Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων, μέχρι τα Συμβούλια των Μαθητών. Σε τοπικό επίπεδο τα Συνοικιακά Συμβούλια όπου υπάρχουν, τα Δημοτικά Συμβούλια στις εκλογές, τα Νομαρχιακά Συμβούλια, όλη δηλαδή η διάρθρωση αυτή.

Και βέβαια, στο εσωτερικό του συνδικαλιστικού κινήματος, θα έπρεπε αυτές – αυτό το βάλαμε σαν αίτημα και στο προηγούμενο workshop το πρωί, να υπάρχουν πληροφορίες για τα βασικά εργατικά και ασφαλιστικά

δικαιώματα και στις γλώσσες των μεταναστών. Τα συνδικάτα από μόνα τους και η ΓΣΕΕ έχουν κάνει μια δουλειά. Για παράδειγμα, έχει εκδοθεί ένα φυλλάδιο για τη μεγάλη απεργία, 12 του μηνός, για το ασφαλιστικό, σε πολλές ξένες γλώσσες, για να καταλάβει ο μετανάστης περί τίνος πρόκειται. Γιατί κατεβαίνουν τα συνδικάτα σε απεργία και γιατί αφορούν τα αιτήματα τα εργασιακά και τα ασφαλιστικά, όλους τους εργαζόμενους, είτε είναι Έλληνες, είτε είναι μετανάστες.

Το βασικότερο όμως που θέλω να θίξω, είναι η μέριμνα της πολιτείας για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, ειδικά όταν αυτή η γνώση της ελληνικής γλώσσας, τίθεται ως προϋπόθεση για άδειες, όπως η άδεια για τους επί μακρόν διαμένοντες. Ξέρετε όλοι όσοι ήσασταν εχθές, συζητήσαμε για την οδηγία για τους επί μακρόν διαμένοντες. Λέει η οδηγία, όποιος έχει πέντε χρόνια νόμιμης διαμονής σε μία χώρα, μετανάστης, μπορεί να ζητήσει να εκδοθεί μία άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος. Αυτή η άδεια διαμονής, αρχικά εκδίδεται για πέντε χρόνια και μετά ανανεώνεται για αόριστη διάρκεια.

Λέει η οδηγία ότι κάποια χώρα μπορεί αν θέλει να εξαρτήσει την άδεια επί μακρόν διαμένοντος, από διάφορους όρους. Εισόδημα επαρκές, κατάλληλο κατάλυμα και πιστοποίηση της γλώσσας. Μπορεί δηλαδή αν θέλει. Η Ελλάδα φυσικά την εξαίρεση την έκανε κανόνα και είπε ότι εγώ οπωσδήποτε θέλω και επαρκές εισόδημα και κατάλυμα και φυσικά πέντε χρόνια νόμιμης διαμονής, εννοείται, αλλά θέλω και την πιστοποίηση της ελληνικής γλώσσας. Η οδηγία αυτή, ενσωματώθηκε το 2005 με το νόμο 3386. Αμέσως μετά, το 2006 βγήκε ένα π.δ. το 150, που εξειδίκευε λιγάκι τις διαδικασίες, τα δικαιώματα δηλαδή που συνεπάγεται και τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται η άδεια επί μακρόν διαμένοντος, όταν την αποκτήσεις.

Και υπάρχει και μία εγκύκλιος, την έχω εδώ αυτή, 17/8/2007 η οποία αναφέρει τη διαδικασία για την πιστοποίηση της γνώσης της ελληνικής γλώσσας. Στην πραγματικότητα, αυτή η καθυστέρηση έχει να κάνει με το γεγονός, ούτως ή άλλως, ότι βάζει την υποχρέωση να πιστοποιηθεί η ελληνική γλώσσα, η κυβέρνηση, σαν εμπόδιο για να πάρουν οι μετανάστες την άδεια επί μακρόν διαμένοντος. Γιατί δεν έχει οργανώσει τον τρόπο διδασκαλίας, έχει βάλει πάρα πολλές ώρες, 150 ώρες για εκμάθηση ελληνικών, υποχρεωτική παρακολούθηση, δεν είναι ανοιχτά τα γκρουπ αυτά. Δεν υπάρχουν δηλαδή τμήματα, στα οποία μπορεί να μπει ο καθένας οποτεδήποτε, οπουδήποτε. Δεν ξέρω πόσοι από σας ξέρουν στην πόλη τους, πού μπορούν να πάρουν ελληνικά για να πάρουν την άδεια επί μακρόν διαμένοντος. Ξέρει κανείς πού; Ξέρει κανείς πότε ξεκινάνε, πότε είναι η εξεταστική περίοδος;

Εμείς, σαν συνδικάτα, είχαμε απαιτήσει να γίνονται εξετάσεις, εφόσον θέλει η ελληνική κυβέρνηση να ξέρει καλά ελληνικά αυτός που παίρνει την άδεια επί μακρόν διαμένοντος, οποτεδήποτε. Ο Ιόνι είναι στο πανεπιστήμιο φυσικός, ξέρει πολύ καλά ελληνικά, μπορεί να ξέρει καλύτερα ελληνικά και από μένα. Είναι μετανάστης δεύτερης γενιάς από την Αλβανία. Όμως, πρέπει να πάει να δώσει εξετάσεις και να πάρει το χαρτί και να πει ορίστε. Πότε είναι; αύριο το πρωί δίνω, δεν έχω πρόβλημα εγώ, αύριο το πρωί δίνω.

Θέλει λοιπόν να μην έχεις καμία απουσία ή 5-6 απουσίες μόνο, να παρακολουθήσεις 150 ώρες ελληνικά και 50 ώρες στοιχεία ελληνικής ιστορίας και ελληνικού πολιτισμού. Αυτά τα προγράμματα γίνονται σε διπλή βάση ανά έτος, σε εξάμηνη βάση δηλαδή, δύο φορές το χρόνο, με πολύ περιορισμένες θέσεις. Ο ίδιος ο Πρόεδρος του ΙΜΕΠΟ μου είπε στο τηλέφωνο, όταν μου έστειλε αυτή την εγκύκλιο, ότι σε πρώτη φάση πιστεύουμε για τα επόμενα 2-3 χρόνια, να έχουν εξυπηρετηθεί περίπου 10.000

μετανάστες. Και του λέω ότι αυτοί οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να πάρουν άδεια επί μακρόν διαμένοντος, αυτοί δηλαδή που έχουν πέντε χρόνια νόμιμης διαμονής και μπορούν να συνεννοηθούν στα ελληνικά πολύ καλά, είναι τουλάχιστον 250.000. Αυτό ήταν το ζητούμενο.

Οπότε, ένα από τα θέματα τα οποία πρέπει αμέσως στο επόμενο διάστημα να διεκδικήσουμε, είναι σε σχέση με την οδηγία για τους επί μακρόν διαμένοντες. Δηλαδή, όποιος αισθάνεται δυνατός να πάει να δώσει κατευθείαν, εκτός του ότι θα μπορούσαμε να πάμε και πιο μακριά, και να πούμε ότι 17 χρόνια σ' αυτή τη χώρα κάποιος, ή από το 1998 με άδειες, δεν μπορεί, κάποια ελληνικά θα έχει μάθει, δεν περιμένει εσένα να του μάθεις ελληνικά για να πάει να συνεννοηθεί στο super market. Γιατί μου είπε ότι το διαγώνισμα θα έχει εικόνες, δηλαδή θα έχει εικόνες και θα λέει «τι παίρνει η κυρία από το ράφι;». Θα έχει φωτογραφίες, θα έχει βάζα και λουλούδια, βάζο, λουλούδι, όπλο ή γαϊδούρι; Και θα λέει ο άλλος, παίρνει ένα λουλούδι, θα είναι χαζή και η εξέταση δηλαδή.

Δεν θέλω να σας κουράσω, έχει τρία επίπεδα, δεν μπαίνεις να δώσεις κατευθείαν το πιστοποιητικό. Και ένα μεγάλο ζήτημα είναι αν θα πρέπει να εξαιρεθούν εξ ορισμού, όλοι όσοι έχουν πάρει απολυτήριο λυκείου στη χώρα και ένα πτυχίο ΑΕΙ.

Περνάω γρήγορα στο δεύτερο θέμα, που είναι η πληροφόρηση για τα δικαιώματα των μεταναστών. Για τις ελληνικές εφημερίδες και για τις εφημερίδες των συλλόγων, ίσως να έχετε να πείτε πολύ περισσότερα από μένα. Εγώ μόνο θα φέρω ένα παράδειγμα, αυτό στην Ιρλανδία που πήγα πέρυσι το Νοέμβριο για δουλειά. Η Ιρλανδία, επειδή έχει επενδύσει πολύ στις κατασκευές, είχε ανάγκη από εργατικά χέρια στις οικοδομές. Με οργανωμένα δίκτυα μετανάστευσης, έχουν πάει από το 2000 έως τώρα, 1.500.000

Πολωνοί. Όμως, ακριβώς επειδή έχει ένα μοντέλο ένταξης σοβαρό, δεν έχει μόνο την εισπρακτική πολιτική της Ελλάδας, ή την πολιτική «δουλέψτε και τα υπόλοιπα άστε τα να γίνουν μόνα τους», η μεγαλύτερη εφημερίδα της Ιρλανδίας, σε κυκλοφορία είναι τα ΝΕΑ σε καθημερινή βάση στην Ελλάδα, που πουλάει δεν ξέρω πόσες χιλιάδες φύλλα, έχει 100 σελίδες, οι 40 σελίδες στη μέση είναι στα Πολωνικά κάθε μέρα. Επειδή είναι η μεγαλύτερη κοινότητα και επειδή αυτοί δεν έχουν τόσο πολύ άλλες κοινότητες, έχουν δηλαδή 1,5 εκατ. Πολωνούς και κάποιους άλλους που μιλάνε αγγλικά, γιατί είναι μετανάστες τρίτης γενιάς από την Καραϊβική κλπ.

Είναι και αυτό ένα ζήτημα. Ενδεχομένως να πιέσουμε και προς αυτή την κατεύθυνση, θα ήταν προς όφελος και των ίδιων των εκδοτών, των ιδιοκτητών των ελληνικών εφημερίδων, να έχουν μέσα κάποιες σελίδες στα αλβανικά, στα βουλγάρικα και στα ρουμάνικα, θα τους ενδιέφερε ίσως και αυτούς.

Από κει και πέρα, εκείνο που πρέπει να απαιτήσουμε, το επαναλαμβάνω, είναι οι δημόσιες υπηρεσίες, όσες δηλαδή έχουν να κάνουν με δημόσια αγαθά, υγεία, εκπαίδευση και όλα αυτά, να έχουν φυλλάδια και προσωπικό το οποίο να μιλάει τις γλώσσες των μεταναστών, βασικά 6-7 γλώσσες. Τόσα χρόνια ήταν υποχρεωτικό για να πάρεις άδεια διαμονής, να περάσεις από την τοπική αυτοδιοίκηση. Αρχικά, μέχρι και το 2005, ήταν η Νομαρχία, έπρεπε να πας, να πάρεις άδεια εργασίας στην αρχή και μετά άδεια διαμονής. Μετά έγιναν οι Δήμοι.

Δεν ξέρω πόσες φορές εσείς έχετε πέσει σε κάποιον άνθρωπο που μπορεί να μιλήσει τη γλώσσα σας, να μπορέσετε να συνεννοηθείτε. Αυτό έγινε σκόπιμα, και γιατί δεν έχουμε καμία πολιτική ένταξης των μεταναστών, αλλά και για να υποχρεωθείτε, όταν τα πράγματα είναι δύσκολα, να βάλετε

δικηγόρο. Και για τις ουρές, που είχαν φροντίσει να δημιουργηθούν μεγάλες, αλλά και για το ότι έπρεπε να συνεννοηθείς με κάποιον, γιατί ένα χαρτί να μην καταλάβεις καλά, έπρεπε να πας και δεύτερη και τρίτη και τέταρτη και να χάσεις τη σειρά σου και να ταλαιπωρείσαι πάρα πολύ.

Όσον αφορά τα ΜΜΕ νομίζω ότι ήδη έχουν ειπωθεί αρκετά και στην προηγούμενη συζήτηση, μπορούμε να επαναλάβουμε την πρόταση του Καγιού, που συμπεριλάβαμε και στην προηγούμενη ενότητα, ότι εφόσον οι μετανάστες φορολογούνται και εφόσον πληρώνουν σ' αυτή τη χώρα, πληρώνουν και για την ΕΡΤ, μπορούν να απαιτήσουν να υπάρχει, όπως και στις άλλες χώρες, στη δημόσια τηλεόραση, μία εκπομπή ενημερωτική σε βασικές γλώσσες, έξι ή επτά γλώσσες, για θέματα τα οποία έχουν να κάνουν με δημόσιες υπηρεσίες, με εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα. Να διαχειρίζονται δηλαδή από τη δημόσια τηλεόραση οι μετανάστες το χρόνο τους, όπως αυτοί μπορούν.

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί στο Ραδιόφωνο υπάρχει, και ο Δήμος της Αθήνας αλλά και το ραδιόφωνο Φιλία που είναι κρατικό ραδιόφωνο, έχει ενημερωτικές εκπομπές σε 12 ξένες γλώσσες και έναν σταθμό αφιερωμένο εντελώς στους μετανάστες, το ραδιόφωνο Φιλία. Δηλαδή είναι τα πράγματα λίγο καλύτερα. Στην τηλεόραση όμως, που είναι και μέσο το οποίο παρακολουθεί περισσότερος κόσμος, οι μετανάστες που έχουν φορολογηθεί, έχουν πληρώσει στο κρατικό προϋπολογισμό πολλά χρόνια, μπορούν να απαιτήσουν να έχουν μία ώρα την εβδομάδα, κάποιες ώρες που ενδεχομένως θα τις ξέρουν όλοι, να μπορούν να λένε τις δικές τους ειδήσεις, τις δικές τους πληροφορίες, για όσα αφορούν τους μετανάστες στην Ελλάδα. Από κει και πέρα, και εσείς θα βάλετε ενδεχομένως πολλά παραδείγματα και πολλές προτάσεις.

Το τρίτο και κυριότερο θέμα ίσως, είναι το θέμα της αντιπροσώπησης. Οι μετανάστες δεν είναι στην κουλτούρα της Ελλάδας σε καμία περίπτωση, να προωθήσει, να ενδυναμώσει, να ενθαρρύνει την αντιπροσώπηση των μεταναστών. Δεν συζητάει καν το δικαίωμα να εκλέγουν και να εκλέγονται στις Δημοτικές Εκλογές. Δεν συζητάει, παρά μόνο τα συνδικάτα το συζητάνε και το έχουν επιτύχει σε κάποιο βαθμό, να εντάξει τους μετανάστες σε όλες τις άλλες μορφές διαβούλευσης. Διαβούλευση λέμε τη διαδικασία η οποία γίνεται από την κυβέρνηση με κοινωνικούς φορείς της χώρας, για τα βασικά ζητήματα. Και υπάρχει και από το Σύνταγμα κατοχυρωμένος θεσμός, που λέγεται Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Από την ΟΚΕ περνάνε όλα τα νομοσχέδια που έχουν να κάνουν με τη χώρα, με τους ανθρώπους και με την κοινωνία, με τα ζητήματα που αφορούν όλο τον κόσμο, εργασιακά, ασφαλιστικά, ζητήματα περιβάλλοντος. Στην ΟΚΕ υπάρχουν τρεις ομάδες, εργοδοτών, εργαζομένων και ελεύθερων επαγγελματιών. Σε καμία από αυτές δεν υπάρχει εκπρόσωπος των μεταναστών. Το λέω για να το ακούω κι εγώ δηλαδή, ούτε τα συνδικάτα έχουν στους εκπροσώπους τους στην ΟΚΕ, μετανάστες, ούτε οι εργοδότες, ούτε οι ελεύθεροι επαγγελματίες. Οπότε, αυτοί οι άνθρωποι για ζητήματα τα οποία τους αφορούν άμεσα, δεν έχουν τη δυνατότητα να πουν τη γνώμη τους, ακόμα και να ψηφίσουν.

Εθνική Επιτροπή για την Κοινωνική Ένταξη των Μεταναστών. Αυτή η Επιτροπή υπάρχει στις χώρες της Ε.Ε. με παράδοση στην υποδοχή των μεταναστών από το 1960. Στην Ελλάδα, ιδρύθηκε μετά από 17 χρόνια, οι μετανάστες πρωτοήρθαν εδώ το 1990, με τα χίλια ζόρια, με το νόμο 3536 του 2007, το νόμο που ψηφίστηκε δηλαδή φέτος το Μάιο, στο πρώτο άρθρο υπάρχει πρόβλεψη για μία Εθνική Επιτροπή για την Κοινωνική Ένταξη των

Μεταναστών, 25μελής. Υπάρχουν εκπρόσωποι των συνδικάτων των εργαζομένων εκεί μέσα, υπάρχουν αντιπρόσωποι των εργοδοτών, υπάρχουν αντιπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Νομαρχίες και Δήμοι, υπάρχουν αντιπρόσωποι από το Δικηγορικό Σύλλογο της Αθήνας, από Πανεπιστήμια. Δυστυχώς, υπάρχει και εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Ελλάδος, της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας και δεν υπάρχει εκπροσώπηση των μεταναστών.

Υπάρχει Επιτροπή για την Κοινωνική Ένταξη των Μεταναστών, χωρίς μετανάστες, χωρίς εκπροσώπους των μεταναστών. Όταν λοιπόν ζητήσαμε από τα συνδικάτα να υπάρχουν εκπρόσωποι των μεταναστών, μας είπαν και ο κ. Παυλόπουλος και ο κ. Ζαβός που είναι στο ΙΜΕΠΟ, ναι, αλλά δεν έχουν όργανο, το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών δεν έχει νομική προσωπικότητα. Άμα φωνάξω εγώ μία κοινότητα, ένα Σύλλογο Βουλγάρων Ελλάδος, γιατί να μη φωνάξω και τους Ουκρανούς, θα μου πουν μετά, γιατί δεν φώναξες εμένα. Αυτοί είναι λέει, 100 κομμάτια, από το να φωνάξω 5-10 και να έχω μετά να ακούω από τους υπόλοιπους 90 γιατί δεν φώναξες εμένα, δεν φωνάζω κανέναν.

Εμείς βρήκαμε τρόπο γι' αυτό, είπαμε ότι δεν θέλεις – που αυτό θα ξεπεραστεί μ' αυτό το τριήμερο συνέδριο που κάνουμε – αν μέχρι τότε δεν θέλετε να έχετε με δικαίωμα ψήφου, που δεν παίρνει και καμία απόφαση η Εθνική Επιτροπή για την Κοινωνική Ένταξη των Μεταναστών, δεν αποφασίζει για το πού θα πάνε τα λεφτά ή τι πολιτική θα ακολουθήσει η χώρα, συμβουλευτική είναι η Επιτροπή προς τον Υπουργό. Απλώς, επειδή έχει δημοσιότητα, μπορεί να τον πιέζει, λέγοντάς του ότι εμείς σου κάναμε προτάσεις και δεν τις υλοποιείς. Πολιτική είναι η σημασία της, ή κοινωνική.

Τους είπαμε ότι με βάση την εκπροσώπηση, ποιες είναι οι βασικές κοινότητες στην Ελλάδα, δέκα κοινότητες είναι; χωρίσέ τις εσύ όπως θέλεις

και φέρε κάποιες απ' αυτές τις κοινότητες, έστω σαν παρατηρητές, φέρε αναλογικά 10 Αλβανούς, 4 Βούλγαρους, 3 Ρουμάνους και από έναν από όλες τις άλλες χώρες που υπάρχουν, από έναν Σύλλογο, όποιος υπάρχει με χαρτιά. Να μπορούν να ακούνε οι άνθρωποι, πληροφόρηση, να λένε στις κοινότητές τους και στους ανθρώπους τι συζητιέται για μας χωρίς εμάς, και άμα θες, ρώτα τους κιόλας. Παρατηρητές είναι, ας μη ψηφίζουν, δεν μας πειράζει. Ούτε αυτό έγινε δεκτό.

Ελπίζουμε τώρα με το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, αυτό τουλάχιστον να το ξεπεράσουμε. Βέβαια, και αυτό είναι προς τιμήν της, η ΓΣΕΕ σ' αυτή την Επιτροπή έχει δύο αντιπροσώπους τακτικούς και δύο αναπληρωματικούς. Ρωτήσαμε το Φόρουμ να μας προτείνει και δεχτήκαμε ένας από τους 4 που είμαστε από τη ΓΣΕΕ εκπρόσωποι στην Επιτροπή αυτή, να είναι η Λορέτα που είναι η Πρόεδρος των Αφρικανών γυναικών. Την ξέρετε, μία μετανάστρια, η οποία τουλάχιστον θα έρχεται να ακούει τι γίνεται, να σας λέει εσάς στο Φόρουμ κατευθείαν, να μη σας τα λέω εγώ, γιατί εγώ δεν είμαι μετανάστης, τι ακριβώς συνέβη. Δεχτήκαμε δηλαδή εμείς έμμεσα, εκεί μετά δεν μπορούσε να μας πει τίποτα, γιατί εμείς λέμε ότι είναι εργαζόμενη και εμείς γουστάρουμε να έχουμε αυτή. Δεν μπορούσε να κάνει τίποτα και την ανέχτηκε και θα είναι αστείο το γεγονός να έχει απέναντί του ο Καρατζαφέρης, γιατί εκπροσωπούνται και τα κόμματα εκεί, τη Λορέτα που είναι και μαύρη, να τη βλέπει, να του σπάει τα νεύρα ακόμα καλύτερα.

Το τελευταίο που θέλω να θίξω, και πρέπει να επανέλθουμε δυστυχώς στην οδηγία για τους επί μακρόν διαμένοντες, είναι το γεγονός ότι η κυβέρνηση λέει «εντάξει, μας πείσατε, μας έχετε πρήξει τα συκώτια, θα ψηφίζουν κάποια στιγμή οι μετανάστες στις Δημοτικές Εκλογές». Κάποια στιγμή. Δεν μας έχει απαντήσει αν θα εκλέγονται κιόλας, αν θα μπορούν να

συμμετέχουν και στα ψηφοδέλτια. Θεωρούμε ότι μάλλον εννοεί και τα δύο. Όμως, δυστυχώς, αφήνει να εννοηθεί από δω κι από κει, στα δημοσιεύματα του τύπου, ότι δικαίωμα ψήφου στις Δημοτικές Εκλογές θα δώσει μεν στους μετανάστες, αλλά όχι σε όλους, σε όσους έχουν άδεια επί μακρόν διαμένοντες.

Δηλαδή, θα ψηφίζουν οι μετανάστες στις Δημοτικές Εκλογές, αλλά όχι όλοι, όσοι πάρουν την άδεια επί μακρόν διαμένοντος μετανάστη, που είναι πάρα πολύ δύσκολο, με όλα αυτά που είπαμε, με τη γλώσσα, το παράβολο κλπ. Άρα, δεν θέλει ούτε αυτή την ένταξη των μεταναστών, ούτε μέσα από τις Δημοτικές Εκλογές, να αποφασίζει δηλαδή ο άνθρωπος για την τύχη του τόπου όπου ζει, της πόλης του, του χωριού του, της γειτονιάς του. Ούτε αυτό δεν θέλει.

Να τελειώσω, λέγοντας ότι και τα τρία αυτά που συζητάμε εδώ, γι' αυτό και έχουν μπει και σ' αυτή τη θεματική ενότητα, είναι εργαλεία για την κοινωνική ένταξη, δεν είναι από μόνα τους κάποια πράγματα, τα οποία μπορούμε απομονωμένα να τα συζητάμε ή να τα διεκδικούμε, γιατί μπορεί να τα αρνείται η άλλη πλευρά με την ίδια ευκολία. Είναι εργαλεία τα οποία οδηγούν στην κοινωνική ένταξη των μεταναστών και αποτρέπουν φαινόμενα τύπου Γαλλίας, εκεί δηλαδή όπου υπάρχουν γκέτο, υπάρχουν μετανάστες 2^{ης} και 3^{ης} γενιάς, οι οποίοι είναι εντελώς περιθωριοποιημένοι, όπως έδειξαν και τα γεγονότα το Νοέμβριο του 2005, εκεί υπάρχουν δύο πόλεις καμιά φορά.

Έχει αποτύχει το μοντέλο της κοινωνικής ένταξης και στη Γαλλία, και στη Γερμανία και στο Βέλγιο και στην Ολλανδία, παντού, το ομολογούν όλοι, οι ίδιοι αυτοί οι οποίοι είχαν την ευθύνη. Και πιστεύω, ότι τουλάχιστον για τη δεύτερη γενιά των μεταναστών στην Ελλάδα, αυτά είναι πράγματα τα οποία μπορούμε από νωρίς, μεθοδευμένα και σε συνεργασία με τα συνδικάτα τα

οποία είναι στο πλάι των μεταναστών, να τα διεκδικήσουμε, να τα πετύχουμε, για να μπορέσουμε να έχουμε επί της ουσίας ένταξη των μεταναστών σ' αυτή τη χώρα. Ένταξη των μεταναστών χωρίς ένα από αυτά τα τρία, χωρίς ελληνική γλώσσα με ευθύνη της πολιτείας, χωρίς πληροφόρηση και χωρίς αντιπροσώπευση, δεν μπορεί να υπάρξει. Δεν μπορεί να αισθάνεσαι μονίμως ότι είσαι στη γωνία, δεν συμμετέχεις, δεν ψηφίζεις για τίποτα και να πρέπει αυτομάτως να θεωρηθεί ότι είσαι κομμάτι αυτής της κοινωνίας. Κάποια στιγμή, γιατί αυτά τα πράγματα δεν είναι φωτογραφία, αλλάζουν, μπορεί να δημιουργηθούν και προβλήματα, όπως σε άλλες χώρες.

Εμείς πιστεύουμε και βγάζοντας και τις προτάσεις που θα ακουστούν από όλους εδώ, ότι μπορούμε να πάμε με 5-6 διεκδικήσεις για το επόμενο διάστημα και να πούμε ότι δεν σταματάμε μέχρι να τις επιτύχουμε.

Αυτά είχα να πω εγώ. Και τώρα, περιμένω να ακούσω και τα δικά σας.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ. Απ' αυτά που έχουμε ακούσει από τον κ. Καψάλη, καταλαβαίνουμε ότι οι μετανάστες έχουν πάρα πολλά προβλήματα με την κοινωνική ένταξη. Ακούσαμε ότι η γλώσσα τώρα είναι ένα εμπόδιο για την ένταξη των μεταναστών και η πρόταση που έχει δώσει ο κ. Καψάλης για την πληροφόρηση, είναι ότι ο Δήμος πχ. μπορεί να βγάλει φυλλάδια σε 4-5 γλώσσες, ώστε ένας μετανάστης να μπορεί να ενημερωθεί.

Έχει μιλήσει επίσης και για τη συμμετοχή των μεταναστών και είπε ότι οι μετανάστες δεν συμμετέχουν πουθενά. Έχουμε δύο ώρες να συζητήσουμε, επειδή κλείνουμε στις 8, έχουμε τρεις άξονες, γλώσσα, πληροφόρηση και αντιπροσώπευση. Εγώ προτείνω να πάρουμε μισή ώρα για κάθε άξονα. Να ξεκινήσουμε με τη γλώσσα και ο καθένας που έχει κάποιες ερωτήσεις και μια πρόταση, μπορεί να πει ότι θέλει σε 2-3 λεπτά, για να μη χάσουμε χρόνο. Μπορούμε να ξεκινήσουμε με τον Fredy που είναι εδώ, που ξέρει πολύ καλά

αυτό το θέμα. Από τον Καγιού, δεν ξέρω, ποιος θα ξεκινήσει πρώτος;

FREDY TSHIBADI: Fredy, από το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών. Βέβαια εδώ υπάρχουν τρεις βασικές προϋποθέσεις που έχουν τεθεί στο τραπέζι, σε ό,τι αφορά την κοινωνική ένταξη των μεταναστών. Και πριν να φτάσουμε σ' αυτές τις τρεις προϋποθέσεις, υπάρχει και μία άλλη, την οποία τη συναντάμε σχεδόν σε όλες τις ενότητες που έχουμε να συζητήσουμε σήμερα σ' αυτό το Συνέδριο, που είναι η νόμιμη παραμονή.

Δηλαδή, δεν μπορούμε να μιλήσουμε για κοινωνική ένταξη χωρίς την ισχυρή άδεια παραμονής, είναι και προϋπόθεση για να φτάσουμε. Βέβαια και εδώ μας τα πάνε και έτσι και αλλιώς, βάσει των προϋποθέσεων που έχουμε εδώ, μας λένε για να πας στην νόμιμη παραμονή πρέπει να ξέρεις τη γλώσσα. Αλλά για να φτάσεις εκεί, πέρα από τη γλώσσα, υπάρχουν και άλλα εμπόδια που μπαίνουν στη μέση. Βέβαια συμφωνούμε, ότι πρέπει να υπάρξει η γλώσσα. Γιατί όταν ζεις σε μία χώρα, άμα δεν ξέρεις τη γλώσσα υπάρχουν δυσκολίες να επικοινωνήσεις, να κάνεις οτιδήποτε, χρειάζεται.

Εδώ το βάζουν ως εμπόδιο, δηλαδή, για να μη φτάσει ο μετανάστης στην απόκτηση του δικαιώματος αυτού. Είναι κάτι που μας ενοχλεί. Η ελληνική πολιτεία, παρ' όλο που δεν υπήρχε, δεν είχε καμία υποδομή σχετικά με τη γλώσσα, γιατί εγώ ήρθα το 1989, για να μάθεις την ελληνική γλώσσα πρέπει να έχεις έρθει καθαρά για φοίτηση, να πας Πανεπιστήμιο. Τότε θα πας στη Λέσχη ένα χρόνο, να μάθεις την ελληνική γλώσσα και την επόμενη μπαίνεις στη σχολή σου κανονικά. Χωρίς το δρόμο του πανεπιστημίου κανείς δεν μπορούσε να μάθει την ελληνική γλώσσα.

Εδώ φέρνει η Ευρώπη την άδεια για τους επί μακρόν διαμένοντες και προτείνει, ήταν μία πρόταση από την Ε.Ε., την αρπάζει η ελληνική πολιτεία, γιατί και εδώ υπάρχει το περίεργο που γίνεται στην Ελλάδα. Πριν έρθει η

άδεια παραμονής για τους επί μακρόν διαμένοντες, στον 2910 μας είχαν φέρει μία άδεια παραμονής αορίστου χρόνου, η οποία δεν απαιτεί τη γνώση της ελληνικής γλώσσας. Και ζητάει κάποιο παράβολο, ζητάει 9 χρόνια νόμιμη παραμονή στη χώρα και δεν ζητάει όλα αυτά.

Έρχεται η οδηγία της Ε.Ε. και βλέπω ότι έχει πολλά δικαιώματα και θα είναι μία μαζικότητα ως προς την απόκτηση της άδειας αυτής, και ψάχνει και βγάζει τα εμπόδια. Εδώ, για να ζητήσεις την ελληνική ιθαγένεια, δεν σου ζητάει τη γνώση της ελληνικής γλώσσας, ούτε ιστορία, δεν τα ζητάει αυτά. Δεν σου ζητάει να καθίσεις στην τάξη να κάνεις 100 ώρες, να δώσεις εξετάσεις, όχι. Εκεί εντάξει, θα πας, θα σου κάνουν 2-3 ερωτήσεις και τελείωσε, πέρασε, αυτή είναι η επιτροπή.

Αλλά, επειδή οι περισσότεροι μετανάστες έχουν δυνατότητα να φτάσουν σ' αυτή την άδεια, αυτό που κάνει τώρα η ελληνική πολιτεία, είναι απλώς να τους βάλει τα εμπόδια να μην την πάρουν. Τελείωσε! Το ζήσαμε αυτό το πράγμα. Γιατί όταν αναγκάστηκε η Ελλάδα να δεχτεί την οδηγία αυτή, την οποία την υπέγραψε το 2003, άργησε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να ενσωματώσει την οδηγία στο νόμο 2910, επίτηδες το έκανε πάλι, για να καθυστερήσει τους μετανάστες. Νομίζω προλάβανε στο τσακ, ή είχε περάσει η προθεσμία για να ενσωματωθεί στο νόμο.

Έρχεται η κυβέρνηση της ΝΔ και λέει εγώ θα ενσωματώσω την οδηγία στον 3386 και αρχίζει εκεί το χορό. Από τότε θα ξεκινήσω να μετράω τα χρόνια. Από τότε που πρότεινε η Ε.Ε. τη συγκεκριμένη οδηγία; Να ξεκινήσω σήμερα με τον νόμο τον καινούργιο, τον 3386; Πάνω κάτω το μπαλάκι, δεξιά, αριστερά και καταλήξανε στο να αρχίσουμε να μετράμε τα χρόνια από τη στιγμή που ενσωματώθηκε η οδηγία στο νόμο. Ενώ, οι μετανάστες είναι νόμιμοι από το '98 που ξεκινάνε τη νομιμοποίηση με τα π.δ. Δηλαδή, όλα

αυτά τα προηγούμενα χρόνια τα σβήνουν, γιατί; Για να μη δώσουν αυτό το δικαίωμα στους μετανάστες. Ναι μεν ενσωματώνουν την οδηγία στο νόμο του 2005, από κει και πέρα υπάρχει π.δ. σχετικά με τη συγκεκριμένη οδηγία, το βάζουν στο ψυγείο, ούτε καν μιλάνε. Αρχίζουν τώρα και κάνουν σχέδια, τι θα κάνουν, από πού θα ξεκινήσουμε, με το Υπουργείο Παιδείας, τα μαθήματα πού θα γίνουν, πόσοι μετανάστες μπορούν να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα αυτό.

Δηλαδή, βλέπετε ότι δεν υπάρχει θέληση, με κάθε τρόπο ψάχνουν να κλείσουν το δρόμο στους μετανάστες, ως προς την απόκτηση του δικαιώματος αυτού. Γιατί είναι μία συγκεκριμένη άδεια, η οποία δίνει τέλος στα βάσανα του μετανάστη, του δίνει δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση όχι μόνο στη χώρα, αλλά σε όλη την Κοινοτική περιφέρεια. Δηλαδή, του δίνει δικαίωμα να σηκωθεί μ' αυτή την άδεια, να πει «κύριε γεια σας, εγώ πάω στην Ισπανία, έτσι γουστάρω. Ψάχνω δουλειά, βρήκα δουλειά στην Ισπανία; Κάθομαι εκεί, κάθομαι στην Ισπανία, βρίσκω δουλειά, αρχίζω και κάνω τη δουλειά μου. Άμα μου τελειώσει η άδεια, λέω έρχομαι στην Ελλάδα παιδιά, να μου την ανανεώσετε, γιατί θα γυρίσω πίσω στην Ισπανία». Σου δίνει δικαίωμα αυτή η άδεια. Μπορείς να πας στην Ισπανία, να πεις παιδιά, εγώ έχω την οικογένειά μου στην πατρίδα μου, πρέπει να τη φέρω εδώ. Σου φτιάχνουν χαρτιά στην Ισπανία και φέρνεις την οικογένειά σου στην Ισπανία, χωρίς να υπάρχει κάποιο πρόβλημα.

Και άμα δεν γουστάρεις να γυρίσεις πάλι στην Ελλάδα, τους λες, παιδιά, εγώ δεν θέλω να πάω πίσω στην Ελλάδα, πρέπει να μου δώσετε την άδεια αυτή στην Ισπανία. Σου τη δίνουν την άδεια στην Ισπανία. Δηλαδή, με κάποιο τρόπο, επειδή δίνει δικαιώματα, δίνει ελευθερία στο μετανάστη, πρέπει να κόψουμε το δρόμο στην άδεια αυτή. Αυτό είναι όλο το παιχνίδι που

γίνεται. Αυτά που μας πάνε δεξιά-αριστερά, δεν έχουν να κάνουν με την πραγματικότητα. Απλώς δεν είναι κανείς που να πει «παιδιά, δεν θέλουμε να σας δώσουμε αυτή την άδεια». Μας ταλαιπωρούν τσάμπα και χωρίς λόγο.

Ως προς την πληροφόρηση, μεγάλο πρόβλημα.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Για την πληροφόρηση θα μιλήσουμε μετά.

ΗΛΙΑΣ ΘΑΚΑΣ: Θάκας Ηλίας λέγομαι, από την Ομοσπονδία Αλβανικών Συλλόγων. Το θέμα της γλώσσας είναι ένα θέμα που έχει μπει τώρα τελευταία και πιστεύω ότι είναι ένα σοβαρό θέμα στη νομιμοποίηση. Δηλαδή, με το τελευταίο διάταγμα που ήταν τον Αύγουστο του 2007, στην ουσία το κράτος, εκεί που όλοι προσπαθούμε να νομιμοποιηθούμε κάποια στιγμή, βάζει εμπόδια σ' αυτή τη φάση για δύο πράγματα.

Το πρώτο είναι, επειδή το κράτος δεν έχει την υποδομή, να μπορεί να δεχτεί μία μάζα μεταναστών, να μπορούν να νομιμοποιηθούν και να πάρουν το απαραίτητο χαρτί, και το δεύτερο έχει και κάποιες δυσκολίες από τους μετανάστες, να μπορεί να παρακολουθήσει, και στην πραγματικότητα να βρουν το χρόνο να πάνε να παρακολουθούν τα μαθήματα και παράβολα δεν ξέρω αν θα έχει γι' αυτό το πράγμα. Και άμα του κρύψεις την ουσία – είμαστε μετανάστες, ρωτάμε και τους συμπατριώτες που ζουν σε άλλες χώρες – άμα έχεις τη γλώσσα, δίνεις τη γλώσσα σε μία άλλη χώρα, παίρνεις και ταυτότητα που έχουν οι Έλληνες εδώ, στην Αμερική παίρνουν διαβατήριο που μπορούν να πάνε να ψηφίσουν, να έχουν κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα. Ενώ εδώ, τη γλώσσα τη δίνουμε για ένα χρονικό διάστημα. Δηλαδή θα έχει και κάποιο όριο, κάποια μέρα θα λήξει, όπως έχουν λήξει μέχρι τώρα, είναι οι μετανάστες στην Ελλάδα περίπου 17 χρόνια που ζουν και κάθε χρόνο τους λήγει η άδεια, κάθε χρόνο είναι και πάλι παράνομοι. Τη μία χρονιά είναι νόμιμοι και την άλλη είναι παράνομοι. Αυτή είναι η τοποθέτηση.

Δηλαδή με τη γλώσσα, ή πρέπει να βάλουμε να είναι σε ένα επίπεδο πιο χαμηλό και να μπορούν να περάσουν οι μετανάστες, και αν δώσουν τη γλώσσα και την ιστορία, να είναι νόμιμοι εδώ, να τελειώσει η ιστορία. Αν κάποιος θα μπει σε μία διαδικασία, ένας μετανάστης, να δώσει τη γλώσσα, να τελειώσει και με τα χαρτιά. Αν δεν θα δώσει αυτό, ας είναι κάθε δύο χρόνια να πάει σε ανανέωση.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ.

ΤΣΕΛΑ ΕΡΝΕΣΤ: Αυτό που είπατε με τη γλώσσα την ελληνική, και εγώ έχω μπει σ' αυτή τη διαδικασία, όχι με το σκοπό όμως να πάρω αυτό το πτυχίο για να αποκτήσω μία αορίστου χρόνου άδεια παραμονής, γιατί δεν το πιστεύω πολύ αυτό. Εγώ θέλω να έχω ένα πτυχίο για διάφορα, μου αρέσει. Αλλά πιστεύω ότι δεν είναι επίσημο αυτό, και οι περισσότεροι μ' αυτό το σκοπό πάνε, τότε υπάρχουν ήδη παιδιά που έχουν τελειώσει εδώ τη γλώσσα. Καλά εμείς παίρνουμε το πτυχίο, αυτοί δεν γνωρίζουν τη γλώσσα καλά, πού έχουν τελειώσει εδώ το λύκειο; Δεν έπρεπε να έχουν αορίστου χρόνου άδεια παραμονής; Οπότε δεν ισχύει.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ.

Β.ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Βασίλης Παπαδόπουλος, από ομάδα δικηγόρων για δικαιώματα προσφύγων και μεταναστών. Καταλαβαίνω ότι όλοι όσοι έχουν μιλήσει ως τώρα για τη γλώσσα, το συνδέουν με τη νομιμοποίησή τους και με την άδεια παραμονής.

Εγώ δεν είμαι μετανάστης, ζω εδώ, είμαι δικηγόρος, δεν ξέρω, θεωρώ ότι θα πρέπει να βάλετε και ιδίως την προοπτική να ιδρυθεί το Φόρουμ, δηλαδή μία συνδικαλιστική οργάνωση μεταναστών, η οποία να παλέψει κάποια πράγματα. Εκτός από τη νομιμοποίηση, νομίζω ότι θα πρέπει να θέσετε και το ζήτημα της γλώσσας, σαν αίτημα δικό σας. Δηλαδή το κράτος

να προωθήσει, να φτιάξει σχολεία – να το πω απλά – να μάθουν οι μετανάστες τη γλώσσα. Πέραν του ότι θα συζητηθούν μετέπειτα και τα δικαιώματα πληροφόρησης κλπ., ένα σημαντικό αίτημα των ίδιων των οργανώσεων των μεταναστών, νομίζω εγώ, ότι θα πρέπει να είναι να φτιαχτούν πάρα πολλά σχολεία, ειδικά για μετανάστες, για να μάθουν τη γλώσσα σαν δεύτερη γλώσσα.

Καλά τα παιδιά σας, τα παιδιά σας θα πάνε στα σχολεία, θα τη μάθουν. Αλλά όσοι έρχονται σε μία μεγάλη ηλικία, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα. Είπατε εσείς από το Βόλο ότι μαθαίνετε μόνος σας τη γλώσσα, αλλά οι περισσότεροι από δω είτε έχουν πάει σε πανεπιστήμια, εσείς πήγατε σε σχολείο, οι περισσότεροι την έχουν μάθει μόνοι τους τη γλώσσα. Θα ήταν πάρα πολύ καλό και θα βοηθούσε στην κοινωνική ένταξη των ανθρώπων αυτών, να φτιαχτούν σχολεία για τη γλώσσα. Το θέμα της γλώσσας σαν προϋπόθεση της νομιμοποίησης, είναι άλλο ζήτημα. Εγώ θα το έβλεπα σαν δεύτερο ζήτημα.

Σαφώς και η αόριστης διάρκειας άδεια παραμονής, θα είναι αίτημα. Τώρα, αν συνδέεται ή δεν συνδέεται με τη γλώσσα, νομίζω είναι αντικείμενο άλλης συζήτησης. Δεν ξέρω αν γίνομαι κατανοητός.

Ως προς τα πρακτικά, επειδή είμαι δικηγόρος, για το θέμα της γλώσσας ως προς την αόριστη άδεια – γιατί βλέπω ότι σας απασχολεί – υπάρχει ακόμα η αόριστης διάρκειας άδεια του νόμου του 2001. Δηλαδή, του χρόνου, το 2008 που ο περισσότερος κόσμος θα συμπληρώσει δεκαετία, έχοντας πρωτοκάνει αίτηση στον ΟΑΕΔ το 1998, συμπληρώνει τις προϋποθέσεις να πάρει αόριστης διάρκειας άδεια παραμονής, κατ' αρχήν ανεξάρτητα από τη γλώσσα.

Βέβαια, η πρακτική των Περιφερειών μου φαίνεται ότι θα το βάλει από το παράθυρο, γιατί θα χορηγεί τις άδειες, όπως φαίνεται τώρα, μετά από

γνώμη της επιτροπής στην Περιφέρεια, όπως παίρνουν τώρα τις άδειες λόγω γάμου και μάλλον εκεί θα μπαίνει το ζήτημα της γλώσσας. Αλλά θα είναι πρακτικό, θα σε εξετάζει μία επιτροπή, δεν θα θέλεις κάποιο πτυχίο ή κάτι τέτοιο. Υπάρχει η δεκαετία, που βεβαίως έχει και ένα παράβολο 900 ευρώ και υπάρχει και η πενταετία που μπήκε με τον τελευταίο νόμο, σε συμμόρφωση με τα ευρωπαϊκά δεδομένα, το οποίο απαιτεί την πιστοποίηση της γλώσσας. Εκεί θα πρέπει και εσείς να το δείτε σε συνδυασμό και με άλλα πράγματα.

Πράγματι, αυτοί που τελειώνουν ελληνικό τάξεις, ή έχουν κάνει 2 ή 3 τάξεις στο ελληνικό σχολείο, εννοείται ότι δεν θα πρέπει να περνάνε από καμία πιστοποίηση γλώσσας, είναι αυτονόητο αυτό. Ως προς το παράβολο που είναι μεγάλο ζήτημα, ας το αφήσουμε, ακόμα δεν το έχουν λύσει, αν θα υπάρξει παράβολο ή δεν θα υπάρξει παράβολο σ' αυτή την πενταετία.

Πάντως, υπάρχουν δύο διαδικασίες για αόριστη διάρκεια, οι οποίες ισχύουν παράλληλα αυτή τη στιγμή. Εγώ απλά το λέω έτσι, απ' έξω, δέστε και την οπτική της γλώσσας σαν αίτημα να σας παρασχεθεί η εκπαίδευση για την εκμάθηση της γλώσσας, δηλαδή να φτιαχτούν τα σχολεία. Είναι και στοιχείο νομίζω που θα βοηθήσει στην κοινωνική ένταξη των μεταναστών. Σκεφτείτε ιδιαίτερα τους ανθρώπους που έρχονται, καλά εσείς όσοι είστε από Αλβανία, Ουκρανία, κάπως έχει επέλθει μία ένταξη, έχετε μάθει τη γλώσσα, σκεφτείτε και όσους έρχονται από Αφρική και Ασία αυτή τη στιγμή, με τα καράβια, που δυστυχώς αυτοί γκετοποιούνται και δεν έχουν καμία πρόσβαση, ούτε σε γλώσσα, ούτε σε οτιδήποτε άλλο. Γι' αυτούς νομίζω είναι αίτημα πολύ σοβαρό.

Αυτά ήθελα να πω.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ.

KAYU LIGOPORA: Λέγομαι Καγιού, με πρόλαβε εδώ, πριν από λίγο, αφού

και εγώ είχα αυτή την προσέγγιση, ήθελα να πω ότι για την ελληνική γλώσσα εγώ ήθελα να τη δω από την πλευρά αυτών των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα, χωρίς να συνδέεται με τη νομιμοποίηση. Υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα, ότι π.χ. όλοι οι ξένοι που ζουν στις άλλες χώρες, εκτός Ελλάδος, σε λίγο χρονικό διάστημα, μαθαίνουν τη γλώσσα της χώρας που ζουν, ενώ στην Ελλάδα κάθεται κάποιος 15 χρόνια και δεν μπορεί να εκφράζεται στα ελληνικά.

Εδώ υπάρχει λόγος, γιατί γίνεται αυτό; Γίνεται επειδή οι αλλοδαποί που ζουν στην Ελλάδα δεν έχουν άμεση επαφή με τους Έλληνες, δεν συναναστρέφονται με τους Έλληνες, επομένως τους είναι πιο δύσκολο να μάθουν τη γλώσσα. Τι πρέπει να κάνουν ώστε να μάθουν την Ελληνική γλώσσα; Εγώ, από την προσωπική μου εμπειρία, πιστεύω ότι θα έπρεπε η πολιτεία να βοηθήσει έτσι ώστε οι μετανάστες στις κοινότητές τους να έχουν κάποιους που θα διδάξουν αυτή τη γλώσσα και όχι να πάνε ή να φτιάξουν ειδικά σχολεία, αφού αυτό δεν μπορεί να γίνει στην Ελλάδα. Δηλαδή, να βοηθήσει έτσι ώστε σε κάθε κοινότητα, αφού υπάρχουν οι άλλοι, οι οποίοι ξέρουν καλά ελληνικά, αυτοί να διδάξουν την ελληνική γλώσσα.

Αυτή είναι η πρότασή μου και ευχαριστώ πολύ.

ABDELWAHEB HAJJI: Αμπντούλ, από το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, θα πω τη γνώμη μου. Εγώ νομίζω ότι αν πάμε και ζητάμε από την πολιτεία να μας κάνει σχολεία, θα είναι πάρα πολύ δύσκολο, διότι δεν έχουν προσφέρει σχολεία σε Ελληνόπουλα, τα οποία ταλαιπωρούνται στα χωριά και σε πόλεις, όπου είναι 40-40 σε μία τάξη, θα βάλουμε ένα λουκέτο που θα περιμένουμε δέκα χρόνια να έχουμε αυτή την πρόταση.

Εγώ νομίζω ότι οι μετανάστες πρέπει να παλέψουν να μειώσουν το χρονικό διάστημα από 200 ώρες, να φτάσει 75, όπως το έχουν κάνει

ορισμένοι μετανάστες με το λεγόμενο νόμο από την Ε.Ε., 75 ώρες εκμάθηση ελεύθερα. Και παίρνει ένα πιστοποιητικό από το Υπουργείο Παιδείας, που αυτό αρκεί για έναν μετανάστη, αφού παρακολούθησε 75 ώρες και είναι 10 χρόνια στην Ελλάδα, νομίζω ότι του φτάνει αυτό σαν χαρτί, να πάρει αυτή την άδεια. Δεν νομίζω ότι αν μπούμε σ' αυτή τη διαδικασία να ζητήσουμε κάποια πράγματα πολύ δύσκολα, θα μας πάνε πίσω. Αρκεί να το ζητήσουμε όλοι μαζί.

Εγώ θα σας πω μία εμπειρία μόνο στα Χανιά, πέρυσι και φέτος δημιουργήσαμε μόνοι μας σαν Φόρουμ Μεταναστών και σαν στέκι μεταναστών, μαθήματα για τους μετανάστες. Υπάρχουν εθελοντές δάσκαλοι, υπάρχει χώρος σε σχολεία, πέρυσι ήταν 200, φέτος είναι 300 άτομα σαν αρχή, είναι 3 εβδομάδες και μπορεί να πάει και σε χίλια άτομα, εφόσον υπάρχουν σχολεία, υπάρχουν δάσκαλοι που μπορούν να προσφέρουν αυτή τη βοήθεια στους μετανάστες. Θα ήταν καλό και αυτό το κομμάτι να δουλέψει, να βοηθήσει τον μετανάστη κάποια στιγμή να ενταχθεί και από μόνος του. Δεν χρειάζεται να περιμένεις το κράτος, γιατί αν περιμένεις το κράτος, θα μείνεις μια ζωή να περιμένεις. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ κι εγώ.

ΟΛΓΑ ΓΛΑΤΣΕΝΚΟ: Εγώ είμαι από την Καρδίτσα, εκπροσωπώ το Σύλλογο Αλλοδαπών Μεταναστών νομού Καρδίτσας, λέγομαι Όλγα Γλατσένκο. Αυτό που ήθελα να πω, ναι, να βοηθήσει ο ένας τον άλλο, αλλά από τη στιγμή που η εκμάθηση της γλώσσας είναι επαρκής και είναι σε θέση να δώσει ένα πιστοποιητικό, να του δίνει τη δυνατότητα χωρίς να παρακολουθεί κάποια ειδικά σεμινάρια, να έχει τη δυνατότητα να δώσει τις εξετάσεις, από τη στιγμή που νομίζει ότι είναι έτοιμος. Αυτό πιστεύω είναι βασικό. Και δεν νομίζω ότι χρειάζεται να δημιουργήσουμε καινούργιο

ποδήλατο, σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες την πρώτη χρονιά που έρχεται ο μετανάστης, μαθαίνει τη γλώσσα. Μετά μπορεί να πάει στη σχολή που μαθαίνει κάποιες δεξιότητες και μετά να εργάζεται. Και εδώ ξεκινάμε με το αντίθετο. Πρώτα πάει στην εργασία. Δηλαδή κάποιον βολεύει αυτή η κατάσταση, να είναι χαμηλά εκπαιδευόμενος εργάτης, τον οποίο τον εκμεταλλεύονται. Πιστεύω είναι στο χέρι μας και να ζητήσουμε από την ελληνική κοινωνία τα σχολεία που τα απογεύματα είναι κλειστά,.

Το μόνο που χρειάζεται είναι να πει το ναι, τίποτε άλλο. Από τη στιγμή που υπάρχει χώρος, δάσκαλοι εθελοντές που μπορούν να προσφέρουν και έχουν τη δυνατότητα να προσφέρουν, δεν χρειάζεται κάτι άλλο. Και υπάρχει συμμετοχή από τον κόσμο, που ενδιαφέρονται και θέλουν να μάθουν. Και όχι μόνο επειδή είναι για άδεια επί μακρόν διαμένοντος. Από τη στιγμή που βρισκόμαστε στη χώρα αυτή και μένουμε πάνω από μία 10ετία, πιστεύω είναι καιρός να αυξήσουμε το επίπεδο σ' αυτό που είμαστε, το νοητικό, και να μιλάμε αλλά και να γράφουμε, που είναι εξ ίσου σημαντικό. Γιατί στις κρατικές υπηρεσίες δεν θα βρεις άτομο να σε βοηθήσει και πρέπει να τα κάνουμε όλα μόνοι μας. Γιατί να εξαρτιόμαστε από κάποιον άλλον; Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ.

ΤΣΕΛΑ ΕΡΝΕΣΤ: Θέλοντας να συμπληρώσω λίγο και να ενημερώσω τον συνάδελφό μου από τον Κρήτη, ότι μαθήματα ελληνικής γλώσσας εφαρμόζεται κάποιο πρόγραμμα από το Υπουργείο Παιδείας, όπως είναι ΔΟΚΠΙ που δίνει μαθήματα με δωρεάν βιβλία. Εγώ ο ίδιος έχω δύο μήνες που έχω μπει, είναι έξι ώρες την εβδομάδα, είναι πάρα πολύ άνετες οι ώρες, είναι σε πολύ καλή ώρα. Και θέλω να ευχαριστήσω το Υπουργείο γι' αυτό, μπορείτε να ενδιαφερθείτε, να πάτε, θα είναι περιορισμένοι λίγο οι χώροι, σε

όλη την Ελλάδα. Υπάρχουν ακόμη για αρχάριους και μη κρατικοί φορείς, που διδάσκουν από ανθρωπιά μαθήματα. Απλώς, πρέπει κάπως να κινείστε και να ενημερώνετε ο ένας τον άλλον, τι γίνεται. Υπάρχουν πολλά, αν ψάξετε, υπάρχει μία δυνατότητα.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ.

JONIALO SHENA: Γεια σας, με λένε Jonialo Shena και είμαι από Αλβανία. Εγώ θα ήθελα κατ' αρχάς να τοποθετηθώ στο πρώτο ζήτημα, που αφορά τους επί μακρόν διαμένοντες και την άδεια αόριστης διάρκειας. Δεν θίξαμε δύο πράγματα. Πρώτον, όσον αφορά τις πληρωμές, αν δηλαδή αυτά τα μαθήματα – απ' ό,τι ξέρω γίνονται με χρήματα – και αν πρέπει να πληρώνουμε τέτοια μαθήματα.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Ένα ποσό συμβολικό έχουν στην εγγραφή.

Συζητήσεις εκτός μικροφώνου

JONIALO SHENA: Γιατί είχε πάει ένας φίλος στη Φιλοσοφική Σχολή για να κάνει μαθήματα και του είχαν ζητήσει 500 και 600 ευρώ. Το άλλο θέμα είναι ότι μέσα στη γλώσσα υπάρχουν και αυτές οι 50 ώρες του πολιτισμού, που αυτό δεν το θίξαμε καθόλου. Αλλά πρώτον, εγώ το βλέπω ότι ένα κράτος δεν έχει το δικαίωμα να σου πει το τι ιστορία θα παρακολουθήσεις, σε έναν μετανάστη. Και το δεύτερο είναι ότι καταργεί αυτό το δικαίωμα, ο καθένας να έχει τις ρίζες που θέλει, να έχει τον πολιτισμό που θέλει. Δηλαδή, το να σου κάνει 10 ώρες λογοτεχνία ή 10 ώρες ιστορία, κατ' αρχάς εξευτελίζει την ουσία του πράγματος, δηλαδή με 10 ώρες λογοτεχνία τι θα μάθεις, δεν μπορώ να καταλάβω. Και το δεύτερο είναι ότι πιέζει τον άλλον στο να υιοθετήσει τον πολιτισμό σου, που για μένα αυτές οι 50 ώρες θα πρέπει να καταργηθούν τελείως. Έτσι το κρίνω, δεν ξέρω,.

Όσον αφορά τους μετανάστες που έχουν τελειώσει εδώ σχολείο και

πανεπιστήμιο, εκεί πρέπει να τεθεί ζήτημα, ότι δεν πρέπει να δώσουν καθόλου, μου φαίνεται ότι δεν έχει λογική αυτό το θέμα.

Όσον αφορά τα σχολεία, την εκμάθηση της γλώσσας που πρέπει να φτιάξει το κράτος, εκεί άκουσα να το φτιάξουν οι οργανώσεις, δηλαδή να φτιάξουν τμήματα που να μπορούν να διδάξουν οι ίδιοι. Πρέπει να πω ότι δεν ξέρω για τις άλλες κοινότητες τα ποσοστά, αλλά τα ποσοστά των Αλβανών μεταναστών είναι εδώ γύρω στις 600.000 άτομα, οπότε θα είναι αδύνατον, αν είναι τόσο αδύνατο για το κράτος, είναι τελείως αδύνατο να γίνει από τις μεταναστευτικές οργανώσεις. Και αν λέμε ότι οι μετανάστες εδώ είναι ένα εκατομμύριο, αυτό φαντάζει εξωφρενικό τελείως, δεν υπάρχει περίπτωση.

Πρέπει να φτιαχτούν αυτά, εγώ είμαι της άποψης να φτιαχτούν τέτοια σχολεία, αλλά σ' αυτά τα σχολεία να μπορούν να έχουν πρόσβαση και οι λαθρομετανάστες. Γιατί απ' ό,τι ξέρουμε, η Ελλάδα ποτέ δεν είχε μία οργανωμένη μετανάστευση, δηλαδή ποτέ δεν έχει πει σε έναν μετανάστη «έλα εδώ, να σου μάθω και τη γλώσσα, να σου πω τι να κάνεις κλπ.», όλοι μεταξύ μας ήμασταν λαθρομετανάστες, κανένας μετανάστης δεν ήταν μετανάστης. Αυτές οι δύο έννοιες δεν διαχωρίζονται στην Ελλάδα και θα πρέπει να μην υπάρχουν προϋποθέσεις ποιος είναι μετανάστης, ποιος είναι λαθρομετανάστης. Που αυτά στην πράξη είναι πολύ δύσκολο να τεθούν.

Αυτά μόνο, το μόνο που θέλω να επιμείνω είναι ότι άκουσα ότι δεν περιμένουμε το κράτος ή είναι αδύνατον αυτό. Εμείς εδώ δεν νομίζω ότι πρέπει να πάμε με τη λογική τι ζητάμε από το κράτος. Πρέπει να πάμε με τη λογική τι διεκδικούμε από το κράτος. Δηλαδή, αφού πληρώνουμε όλα όσα πληρώνουμε, είναι λογικό να πάμε στην ιδέα της διεκδίκησης, δηλαδή ιδέες και σκέψεις ότι τι θα μας δώσουν, δεν είμαστε ούτε ζητιάνοι, ούτε τίποτα.

Αυτά ήθελα να πω, ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ. Ο κ. Fredy θέλει να συμπληρώσει κάτι.

FREDY TSHIBADI: Εγώ πάντα επιμένω και σ' αυτό που είπα προηγουμένως και σχετικά με την ιδέα του Βασίλη, σχετικά με τη γλώσσα. Βέβαια και στο Φόρουμ, συμφωνούμε, εμείς είμαστε υπέρ της γλώσσας, ως εργαλείο στην κοινωνική ένταξη. Αλλά διαφωνούμε με τον τρόπο που το κράτος το επιβάλλει, ως μέσο για την απόκτηση της συγκεκριμένης άδειας. Γιατί; Γιατί όταν ψηφίσανε την άδεια την αορίστου, ήδη στην Ευρώπη είχαν επιβάλει σε άλλες χώρες τη γλώσσα, αλλά όμως ως μέσο για την κοινωνική ένταξη.

Εδώ την επιβάλλει καθαρά για τη συγκεκριμένη άδεια. Γιατί άμα ενδιαφερόταν το ελληνικό κράτος για τη γλώσσα, έπρεπε να τη βάλει και στην άδεια την αορίστου χρόνου. Επειδή αυτή η άδεια είναι στα ελληνικά δεδομένα, δηλαδή πρέπει να σου γράψουν στη συγκεκριμένη άδεια αν έχεις εξαρτημένη εργασία ή ανεξάρτητη, γιατί σου γράφουν και μέσα στην άδεια, πράγμα που σημαίνει ότι δεν πρέπει να αλλάξεις, παραμένεις στο καθεστώς που ήδη υπάρχει στην Ελλάδα μέχρι τώρα και δεν σου δίνει την ελεύθερη μετακίνηση, όπως σου δίνει η άλλη άδεια.

Εγώ επιμένω σ' αυτό και πρέπει να αλλάξει αυτή η νοοτροπία, σχετικά με τη συγκεκριμένη άδεια και με την απαίτηση της ελληνικής πολιτείας στο θέμα της γλώσσας για τη συγκεκριμένη άδεια. Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ. Έχουμε πάρει μισή ώρα για να συζητήσουμε σ' αυτό το θέμα.

Α.ΚΑΨΑΛΗΣ: Κανονικά, εμείς οι εμπειρογνώμονες δεν μιλάμε καθόλου ή μιλάμε λίγο στο τέλος, αλλά επειδή παίρνουμε ενότητα-ενότητα, να πω μόνο δύο πράγματα, σε σχέση με τη γλώσσα. Το πρώτο είναι ότι του χρόνου, το 2008, θα αποκτήσουν δικαίωμα να αποκτήσουν άδεια αόριστης διάρκειας με

το νόμο τον προηγούμενο, όσοι είχαν πάρει χαρτιά για πρώτη φορά από το 1998. Όσοι δηλαδή έχουν άδεια διαμονής από το 1998 μέχρι του χρόνου, το 2008, δέκα χρόνια, θα μπορούν να δώσουν τα λεφτά τα οποία είναι πολλά, 900 ευρώ, αλλά να μη δώσουν πιστοποίηση με τη γλώσσα, όπως θέλει η οδηγία για τους επί μακρόν διαμένοντες, όπως είπε ο Φρέντι.

Δύο πράγματα θα γίνουν: ή θα βάλουν την πιστοποίηση σαν προϋπόθεση και γι' αυτήν, που δεν το έχουν κάνει ακόμα, οπότε να μη μπορεί να πάρει όλος ο κόσμος, γιατί πιστεύω ότι κάπου 250.000 κόσμος τουλάχιστον, έχει άδεια διαμονής από το 1998. Αυτό η κυβέρνηση δεν το θέλει. Ή λοιπόν θα βάλουν την πιστοποίηση της γλώσσας, όπως βάλανε για την άλλη άδεια για τους επί μακρόν διαμένοντες, ή απ' ό,τι μας έχουν πληροφορήσει από το Υπουργείο Εσωτερικών, μάλλον θα κάνουν το εξής: θα την αφήσουν όπως έχει, θα βάλουν ίσως κάποια άλλα προβλήματα μέσα, αλλά θα σου πουν ότι για να ψηφίζεις στις Δημοτικές Εκλογές πρέπει να έχεις την άλλη άδεια, για τους επί μακρόν διαμένοντες. Οπότε, σαν να σου λένε ότι μπορεί να πας να δώσεις 1000 ευρώ, μπορεί να το κάνουν και λίγο πιο δύσκολο, να πάρεις την άδεια αόριστης διάρκειας, αλλά δεν θα ψηφίζεις. Σαν να σου λένε δηλαδή ότι πρέπει να πάρεις την άδεια του επί μακρόν διαμένοντος, που έχει την πιστοποίηση με τη γλώσσα. Το λέμε από τώρα, γιατί κάποια στιγμή θα σκάσει μέσα στο 2008, σε ένα μήνα έχουμε 2008 και θα πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι, γιατί η κυβέρνηση θα ετοιμάσει σίγουρα κάποια κομπίνα.

Το δεύτερο και τελευταίο ζήτημα, έχει να κάνει με το ότι καμιά φορά – κάποιον το είπαν – δεν μπορούμε να περιμένουμε από το κράτος, ας το κάνουμε μόνοι μας. Βεβαίως, προφανώς, ό,τι δεν κάνει η πολιτεία δεν σημαίνει ότι δεν θα το διεκδικήσουμε από μόνοι μας. Και τα συνδικάτα

κάνουν πράγματα τα οποία η πολιτεία δεν έχει κάνει. Όμως, είναι λάθος να παραιτηθείς απ' αυτό το δικαίωμα. Διότι οι μετανάστες εργάζονται εδώ, πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές, φορολογούνται, άρα διεκδικούν. Είτε είναι σχολεία, όπως είπε ο συνάδελφος, ειδικά γι' αυτή την κατηγορία, είτε είναι πιστοποίηση των προγραμμάτων που γίνονται από ΜΚΟ, είτε είναι βιβλία, είτε είναι χρηματοδότηση προγραμμάτων, δεν είναι ούτε ζητιανιά, ούτε αν θέλετε. Όποιος φορολογείται, απαιτεί. Είτε είναι Έλληνας, είτε είναι μετανάστης. Το να πεις ότι κάνω εγώ από μόνος μου, γιατί δεν πρόκειται ποτέ να το κάνει η πολιτεία, δεν είναι καλό για κανέναν μας, ούτε για τους Έλληνες, ούτε για τους μετανάστες. Φορολογείστε, πληρώνετε, εργάζεστε εδώ σκληρά, έχετε οδηγήσει τη χώρα σε μεγάλες επιτυχίες οικονομικές με την εργασία σας τόσα χρόνια, και όχι μόνο οικονομικές, οπότε απαιτείτε να σας ανταποδώσει, τουλάχιστον στη γλώσσα, να αναλάβει το κόστος αυτή.

Και επιπλέον – και κλείνω μ' αυτό, γιατί έχει να κάνει και με τα συνδικάτα – είναι ζήτημα ακόμη και καταπολέμησης της ανεργίας. Υπάρχουν πάρα πολλοί αδιόριστοι εκπαιδευτικοί, υπάρχουν πάρα πολλά κενά, υπάρχουν αίθουσες, αν θέλουν θα μπορούν να προσλάβουν ή να καλύψουν τους άνεργους φιλόλογους, τους άνεργους καθηγητές, το κράτος, να κάνει μαθήματα ελληνικά, όπως το είπαμε. Ανεξάρτητα από τις άδειες, για να μάθουν ελληνικά και οι μετανάστες μεγάλης ηλικίας, πρώτης γενιάς. Είναι υποχρέωση του κράτους, απέναντι στους εργαζόμενους, απέναντι στους μετανάστες που φορολογούνται.

Αυτά ήθελα να πω και να πάμε στο δεύτερο θέμα.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ. Από τις παρεμβάσεις που έχουμε ακούσει, ξέρουμε ότι η ελληνική γλώσσα είναι πάρα πολύ σημαντική, ένα μεγάλο θέμα. Και εγώ θα συμπληρώσω κάτι. Θα πω ότι η ελληνική γλώσσα δεν είναι

σημαντική μόνο για τους εργαζόμενους, είναι επίσης σημαντική και για τους φοιτητές που είναι υπότροφοι.

Ένα παράδειγμα: οι υπότροφοι που κάνουν διδακτορικό, είναι υποχρεωτικό να μαθαίνουν τη γλώσσα για ένα χρόνο πριν να πάνε στο πανεπιστήμιο. Αν δεν τα καταφέρουν, θα πάνε πίσω στη χώρα. Αυτό δεν είναι σωστό. Αυτοί που κάνουν διδακτορικό, κάνουν έρευνες και γράφουν τα άρθρα στα αγγλικά. Όχι στα ελληνικά. Αλλά στο τέλος, πρέπει η διατριβή να είναι στα αγγλικά. Δεν είναι σωστό. Όταν μία διατριβή είναι στα ελληνικά, πολύς κόσμος δεν θα ξέρει ότι έχει κάνει κάτι. Και όταν θα γυρίσει στη χώρα και η διατριβή θα είναι στα ελληνικά, ποιος θα τη διαβάσει;

Αν ένας Νιγηριανός έρθει εδώ π.χ. και κάνει διδακτορικό και γυρνάει στη χώρα του με μία διατριβή που είναι στα ελληνικά, ποιος θα διαβάσει στη Νιγηρία π.χ.; Αυτό είναι ένα πρόβλημα που έχουν οι φοιτητές εδώ. Και οι άλλοι που είναι πρώτο πτυχίο, ο πρώτος χρόνος είναι για τη γλώσσα. Αν δεν τα καταφέρουν, γυρνάνε πίσω.

Η κυβέρνηση μπορεί να δίνει στους φοιτητές μία δεύτερη ευκαιρία, μπορούν, όχι να πάνε πίσω. Αυτό νομίζω εγώ.

Για να ολοκληρώσω το θέμα, θα πω ότι για το χρονικό διάστημα που είναι πάρα πολύ μεγάλο, μπορούμε να κάνουμε μία πρόταση, ότι η κυβέρνηση μπορεί να μας βοηθήσει στην ελληνική γλώσσα, να μας δώσουν χώρο για να μαθαίνουμε και να μειώσει το χρονικό διάστημα γι' αυτούς που θέλουν άδεια αόριστης διάρκειας.

Να προχωρήσουμε, θα πάμε στον δεύτερο άξονα, που είναι η πληροφόρηση. Όποιος θέλει να μιλήσει.

ΟΛΓΑ ΓΚΛΑΤΣΕΝΚΟ: Σαν πόλη περιφερειακή, η έλλειψη πληροφορίας στους μετανάστες είναι το βασικότερο έλλειμμα και οι κανόνες και οι

διάφορες ενημερωτικές εκδηλώσεις γίνονται προς το τέλος και τώρα οι άνθρωποι έμαθαν, αυτοί που ήταν παράνομοι, για την ευκαιρία που δόθηκε σε μερικούς απ' αυτούς, δηλαδή να κάνουν τα χαρτιά τους. Οι περισσότεροι απ' αυτούς, δεν πρόλαβαν, οπότε η σωστή πληροφόρηση και από τους Δήμους, που θα πρέπει να υπάρχουν άτομα που να εκπροσωπούν τους μετανάστες, για να μπορούν τα άτομα που δεν γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα ακόμα σε υψηλό επίπεδο, να συνεννοηθούν και να καταφέρουν να τακτοποιήσουν τα χαρτιά τους.

Επίσης, υπάρχουν και τα θέματα για διάφορα επιδόματα και για το θέμα το ασφαλιστικό και για τα προγράμματα των ΚΕΚ τα εκπαιδευτικά προγράμματα που γίνονται για τους μετανάστες, δεν πληροφορούνται. Οπότε, πιστεύω ότι αυτό το θέμα επείγει και θα πρέπει να βρούμε κάποια λύση.

Αυτό που προτείνω εγώ, ότι στις διάφορες υπηρεσίες του Δήμου που ασχολούνται με μετανάστες, οπωσδήποτε θα πρέπει να συμμετέχουν και οι μετανάστες. Που θα μπορούν να βοηθήσουν καλύτερα τους ανθρώπους αυτούς, να μη δυσκολεύονται και να μη πηγαίνουν από το ΚΕΠ στη Δημαρχία και από τη Δημαρχία στην Περιφέρεια, και να είναι ένας κύκλος επώδυνος γι' αυτούς. Γιατί θα υπάρξει ένα γραφείο πληροφόρησης για τους μετανάστες, που για κάποιο διάστημα στην Καρδίτσα γίνεται τώρα αυτό. Όχι του Δήμου, είναι από την Ε.Ε., το πρόγραμμα Equal, αλλά αυτό είναι για 9 μήνες, από κει και πέρα τι γίνεται; Οπότε, πιστεύω και ο Δήμαρχος θα πρέπει να καταλάβει ότι και οι μετανάστες που μένουν στην πόλη, έχουν δικαίωμα να έχουν σωστή πληροφόρηση.

Βέβαια, είναι και ένα μέρος που πρέπει να αναλάβουν οι Σύλλογοι και τα συνδικάτα. Και θα πρέπει να ενημερώνονται τα άτομα, για να μπορούν να διεκδικήσουν και να πάρουν αυτά που δικαιούνται. Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ. Ο κ. Φρέντυ.

FREDY TSHIBADI: Νομίζω ότι πρέπει να συμφωνήσουμε, ότι και το θέμα της πληροφόρησης έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα στους μετανάστες στη χώρα. Αυτό φάνηκε και στο ξεκίνημα, όταν ξεκίνησαν να νομιμοποιήσουν τους μετανάστες. Παρ' όλο που είχαμε πει πριν ότι χρειάζεται να υπάρξει μία στήριξη, ειδικά στα γραφεία του Δήμου που γινόταν η εξυπηρέτηση των μεταναστών, να αναλάβουν τουλάχιστον τους μετανάστες, ή οι ίδιοι οι Έλληνες, που μας είπαν ότι επειδή είναι στο Δήμο δεν μπορούν να βάλουν αλλοδαπούς, θεωρείται δημόσιο, γιατί υπάρχει ακόμα ταμπό στην Ελλάδα, στο δημόσιο πρέπει να είσαι Έλληνας, δεν μπορεί ο αλλοδαπός να δουλέψει σε ένα δημόσιο χώρο, αλλά τουλάχιστον να βάλουν ανθρώπους που να ξέρουν έστω και μία δεύτερη γλώσσα.

Γιατί πηγαίνανε οι μετανάστες που δεν μπορούσαν να εκφραστούν στα ελληνικά, ούτε να καταλάβουν ελληνικά, και τους έδιωχναν επειδή υπήρχε δυσκολία να υπάρχει επικοινωνία. Βλέπεις ακόμα στην Ελλάδα, είναι σαν να μην υπάρχουν μετανάστες. Παρ' όλο που νομίζω το 10% του ελληνικού πληθυσμού είναι μετανάστες, ακόμα και τις πινακίδες, αν πας στο νοσοκομείο δεν μπορείς να βρεις τίποτα, όλα είναι στα ελληνικά. Πώς να τις διαβάσεις; Η εντατική, ο άλλος δεν ξέρει τι σημαίνει εντατική, πρέπει να μπορείς να διαβάσεις τι σημαίνει εντατική, υπάρχει μεγάλο πρόβλημα.

Υπήρχε μία γραμμή νομίζω το 1465 του Υπουργείου Εσωτερικών, αυτή η γραμμή ούτε καν λειτούργησε, έπαιρνες τηλέφωνο, κανένας, ούτε μία πληροφορία δεν μπορούσες να λάβεις στη συγκεκριμένη γραμμή. Και σήμερα, να πάρεις ένα τηλέφωνο, να πάρει ο μετανάστης να ρωτήσει σχετικά με το νόμο ή με την άδεια, δεν ξέρω αν μπορεί να έχει μία σαφή πληροφόρηση για κάτι που ψάχνει. Θα τον στείλουν αλλού, μπάχαλο! Είναι

ένα μεγάλο πρόβλημα και ένα ζήτημα αυτό, που πρέπει η πολιτεία να λάβει σοβαρά υπόψη, να βρει τρόπο, να ξέρει ότι σ' αυτή τη χώρα υπάρχουν και κάποια άτομα, ή έρχονται για πρώτη φορά, δεν έχουν μάθει ακόμα τη γλώσσα και χρειάζεται να υπάρξουν ορισμένες πληροφορίες, ειδικά στα βασικά σημεία, να μπορέσουν να λάβουν κάποιες πληροφορίες ή για κάποια ανάγκη της στιγμής που έχουν.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ κ. Φρέντι.

Λ.ΣΤΟΚΑΛΟΥΚ: Λέγομαι Στοκαλούκ και είμαι από την Ουκρανική Κοινότητα. Ζητώ συγνώμη που άργησα λόγω της δουλειάς μου και βέβαια συγνώμη για τα ελληνικά μου. Για την πληροφόρηση θέλω να πω, ότι κάτι γίνεται, κάτι, μας πληροφορούν, αλλά βέβαια πολύ αργά. Γιατί η κοινότητα μας έχει γεμίσει με κάποιες κούτες που μας έχουν στείλει από ΚΕΠ, από το Υπουργείο Εσωτερικών, μετά από ένα χρόνο. Και τα έχω μέχρι τώρα, τα κρατάω, αλλά είναι άχρηστα. Αλλά κάποια λεφτά έφυγαν.

Εμείς ζητάμε ή θέλουμε πληροφορίες σήμερα, όταν ισχύει ο νόμος ή η εγκύκλιος, όχι μετά από ένα χρόνο. Για παράδειγμα να σας πω ότι σχεδόν όλες οι γυναίκες από την Κοινότητά μας, είναι οικιακοί βοηθοί, άρα είναι μία ομάδα μετανάστες που είναι σχεδόν κλειστή. Βγαίνουν μία φορά την εβδομάδα και πόσο μπορούμε να πάρουμε πληροφορίες για ό,τι χρειαζόμαστε εμείς;

Παρ' όλα αυτά, εγώ η ίδια, πήρα μία πληροφόρηση μετά από ένα χρόνο που έχει βγει. Εμείς οι οικιακοί βοηθοί, σχεδόν όλοι έχουν αυτασφάλιση, πληρώνουμε μόνοι μας. Και από την αρχή είχαμε δικαίωμα να πάρουμε κάρτα ανεργίας για ένα μήνα, επειδή μας διώχνανε από τα σπίτια οι εργοδότες, όταν πήγαιναν διακοπές. Και εμείς, είτε θέλουμε είτε δεν θέλουμε πρέπει να πάμε, είτε στην πατρίδα μας, αν μας αφήνουν με βεβαίωση, είτε να περιμένουμε ένα

μήνα χωρίς δουλειά.

Από την αρχή μπορούσαμε να πάρουμε κάρτα ανεργίας. Το 2004 νομίζω, έρχομαι εγώ κανονικά τον Αύγουστο, επειδή δεν δουλεύω, να βγάλω την κάρτα ανεργίας και μου λένε ότι η εγκύκλιος έχει βγει από τον Ιανουάριο του 2004, που δεν δικαιούμαι εγώ να πάρω την κάρτα. Άρα, για την άδειά μου παραμονής, ένας μήνας μου έλειπε. Και όχι γιατί δεν ήθελα εγώ ή δεν ήξερα τόσα ελληνικά για να καταλάβω τι μου λένε, απλά δεν μας πληροφόρησε κανείς.

Και όταν έκανα εγώ μία ερώτηση στο Υπουργείο Απασχόλησης, μου απάντησαν ότι εμείς δεν το ξέρουμε αυτό, περίμενε να σε πάρουμε τηλέφωνο. Και μέχρι τώρα περιμένω να με πάρουν τηλέφωνο, να μου πουν γιατί έχει γίνει τέτοιο μπέρδεμα με τις γυναίκες. Εκτός από αυτά που δεν ξέραμε, τώρα δεν μπορούμε να μπούμε και σε κανένα σεμινάριο, που ζητάνε κάρτα ανεργίας όπου και να πας. Άρα, μας πετάξανε έξω και για την ελληνική γλώσσα και για τα σεμινάρια, γιατί δεν μπορούμε να βγάλουμε.

Και από την άλλη μεριά, λένε ότι μας βάλανε στην ίδια γραμμή με τους Έλληνες, επειδή οι Έλληνες άμα πληρώνουν αυτασφάλιση, δεν δικαιούνται να πάρουν κάρτα ανεργίας. Το πρώτο που ήθελα να πω.

Και για την πληροφόρηση, κάτι πολύ σημαντικό για μας, γιατί όλοι εμείς που πληρώνουμε αυτασφάλιση, εγώ θεωρώ ότι χαρίζουμε αρκετά λεφτά στα ταμεία του ΙΚΑ, γιατί δεν πρόκειται να πάρουμε σύνταξη, αν αφορά μόνο τα νοσοκομειακά. Αλλά εκτός απ' αυτά, μήπως έχουμε δικαίωμα να πάρουμε βοήθεια οικονομική, για τα ενοίκια, για σανατόρια κλπ., δεν έχουμε πληροφορίες. Και όταν πας στο ΙΚΑ δεν παίρνεις εύκολα τέτοια πληροφόρηση. Δεν ξέρω γιατί, γιατί είμαστε ξένοι; Γιατί δεν πληρώνουμε

ΙΚΑ; Πληρώνουμε και πολύ τακτικά, αλλιώς θα χάσουμε και τα χαρτιά μας. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΘΑΚΑΣ: Για την πληροφόρηση, μία πρόταση θα είχα εγώ και πιστεύω είναι και εύκολο, έτσι το θεωρώ εγώ. Ζούμε σε μία κοινωνία της πληροφορίας και η πληροφόρηση μπορεί να είναι και μία εύκολη υπόθεση, που μπορούμε να το λύσουμε. Πώς να το λύσουμε; Να κάνουμε κάποιες προτάσεις σε ένα από τα προγράμματα της Ε.Ε. ή σε κανένα Υπουργείο, που η Ε.Ε. τρέχει κάποια προγράμματα, στους Δήμους ή σε κεντρικά σημεία ή πλατείες, να έχει αυτά τα info, όπως είναι στα τουριστικά μέρη. Πας και παίρνεις πληροφορίες για ένα νησί, πού είναι τα ξενοδοχεία, πού είναι τα εστιατόρια κλπ.

Ένα πρόγραμμα τέτοιο πιστεύω είναι εύκολο, δεν είναι δύσκολο να γίνει. Ή σε Δήμο, με κάθε γλώσσα, ο καθένας να πατήσει ένα κουμπί και να πάρει πληροφορίες στη γλώσσα του. Και όταν θα είναι ώρα να πάνε να καταθέσουν τα χαρτιά, τα δικαιολογητικά, να τα έχει όλα στη γλώσσα του ο καθένας, ή σε κάποιες κεντρικές πλατείες, που μπορεί να περιγράφουν και τα σωματεία της κάθε κοινότητας, πού είναι τα γραφεία κλπ., που μπορούν να πάνε να ρωτήσουν για ένα συγκεκριμένο θέμα. Υπάρχουν μέρη που μπορείς να πας και να πληροφορηθείς. Είναι ένα θέμα που λύνεται.

Όταν λέμε νομιμοποίηση, γλώσσα κι αυτά, είναι δύσκολα επειδή έχουν να κάνουν με το κράτος, το να δώσεις πληροφορία στον κόσμο είναι μία υπόθεση όχι τόσο δύσκολη. Μ' αυτά τα info που βάζουν στις πλατείες, πρόταση είναι αυτό, να το καταγράψουμε.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ για την πρότασή σας.

Κ.ΚΟΥΤΣΙΡΚΑ: Είμαι από την Ουκρανική κοινότητα, λέγομαι Κουτσίρκα Κατερίνα. Εγώ έχω πρόταση για την πληροφόρηση, άμα μπορούμε να έχουμε

κάποιες ώρες στην τηλεόραση σε κάποιο κανάλι. Γιατί δυστυχώς τα προβλήματα είναι πάρα πολύ μεγάλα. Εντάξει, πληροφορίες να πάρουμε, αλλά καμιά φορά έχουμε τόσα προβλήματα, που εγώ πολλά χρόνια δούλεψα σε γραφεία ευρέσεως εργασίας και μπορώ να πω ότι έχουν κάποια παράνομα άτομα. Π.χ. ζητάνε μία κοπέλα από την Ουκρανία να κρατάει μια γιαγιά. Δυστυχώς, οι περισσότεροι Έλληνες δεν θέλουν να κολλάνε ΙΚΑ, γιατί η γιαγιά έχει σύνταξη 400 ευρώ ή 600 ευρώ, δεν έχουμε λένε τη δυνατότητα να πληρώσουμε και ΙΚΑ για την κοπέλα. Και η κοπέλα 1-2 μήνες χωρίς δουλειά, καλά αν μπορεί να πάρει κάρτα ανεργίας, καμιά φορά ούτε κάρτα ανεργίας δεν μπορεί να πάρει, όπως η Λαρίσα, και δεν ξέρουμε τι να κάνουμε. Και αυτό το παράπονο που έχουμε, δεν ξέρουμε πού μπορούμε να το πούμε, να μας ακούσουν και να βρούμε το δίκιο μας. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερο, δεν ξέρω αν μπορώ να το πω εδώ. Είναι πάρα πολλοί άνθρωποι που αγοράζουν σπίτια ή επιχειρήσεις, γιατί όταν είμαστε νόμιμοι εδώ, πληρώνουμε τόσα χρόνια ΙΚΑ, γιατί δεν έχουμε δικαιώματα πρώτης κατοικίας όταν παίρνουμε σπίτι πρώτη φορά στην Ελλάδα; Στη Βουλγαρία ένας άνθρωπος, τώρα που είναι στην Ε.Ε., μπορεί να πάρει, εμείς από την Αλβανία, Ουκρανία κλπ., πρέπει να πληρώνουμε και φόρους.

Θέλω να έχουμε κάποιο δικό μας κανάλι, που να βρούμε το δίκιο μας, να συζητάμε. Άμα εγώ είμαι σωστή απέναντι στο ελληνικό κράτος θέλω κι εγώ να ξέρω τι δικαιούμαι εγώ εδώ.

Σας ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε κι εμείς.

ABDELWAHEB HAJJI: Εγώ νομίζω ότι είναι δικαίωμά μας να ζητήσουμε από το Υπουργείο που βγάζει τους νόμους, να τα μεταφράσει σε διάφορες γλώσσες. Και αν μένουν 3-4 μπορούμε κι εμείς να μεταφράσουμε τα λίγα.

Αλλά σαν Υπουργείο που βγάζει εγκυκλίους και βγάζει νόμους, έχουμε κάθε δικαίωμα να ζητήσουμε να είναι μεταφρασμένα, τουλάχιστον στις επίσημες γλώσσες, σε 5-6 γλώσσες, και μπορούν να το κάνουν, έχουν τα μέσα, έχουν τα πάντα. Να το βάλουμε σαν αίτημα και να λύσουμε όλα τα προβλήματα.

KAYU LIGOPORA: Και εγώ ήθελα να προσθέσω κάτι πάνω σ' αυτό. Εμείς ως μετανάστες, έχουμε κάτι που λέμε πολλές φορές «ράδιο-αρβύλα». Βγαίνουν νέα, καθένας θα τα πει με το δικό του τρόπο.

Θα έπρεπε να υπάρχει – είπα πριν, να το ξαναπώ τώρα – εκεί στο ΕΚΕΠΕΑ στη ΓΣΕΕ, αυτοί οι άνθρωποι επειδή ασχολούνται με την πληροφόρηση, μαθαίνουν κάθε καινούργιο νόμο, αυτοί οι άνθρωποι έπρεπε με το που βγαίνει νέος νόμος, να μας στείλουν ή στις κοινότητες ή στους ανθρώπους που ενδιαφέρονται με e-mail. Τώρα η πλειοψηφία έχει e-mail, με αυτό τον τρόπο 10 ή 20 άτομα θα μάθουν με ακρίβεια τι έχει γίνει με τον καινούργιο νόμο ή με οτιδήποτε καινούργιο. Θα αποφεύγουμε το «ράδιο-αρβύλα».

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ.

AYOUBI CHADI: Δεν ξέρω αν το είπε κανείς αυτό, πιστεύω ότι είναι αρκετά σημαντικό να υπάρχει κάποια πρόβλεψη για όσους βγαίνουν για τον ένα ή τον άλλο λόγο στην παρανομία. Δηλαδή, άνθρωποι που είναι 35 χρόνια στην Ελλάδα, για κάποια έλλειψη πληροφόρησης ή για κάποια λάθος πληροφορία από τον υπάλληλο, βγαίνει στην παρανομία και δεν μπορεί ίσως με κανέναν τρόπο να αποκτήσει ξανά τα χαρτιά του. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και πάρα πολύ σοβαρό. Ξέρουμε περιπτώσεις που είναι άνθρωποι που έχουν τώρα παιδιά και τα παιδιά έχουν άλλα παιδιά, όλοι είναι παράνομοι εξ αιτίας ενός λάθους, ή έλλειψης πληροφόρησης από τον υπάλληλο σε κάθε Δήμο.

Επίσης, ότι στον κάθε Δήμο μπορείς να έχεις μία διαφορετική πληροφόρηση από τον άλλο. Ο ένας σου λέει για να πάρεις μία άδεια παραμονής θέλεις 10 πράγματα, ο άλλος θέλει 8, ο τρίτος θέλει 12, έτσι πάει το πράγμα. Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ. Από τις παρεμβάσεις σας καταλαβαίνουμε ότι το θέμα της πληροφόρησης είναι μεγάλο θέμα στην Ελλάδα γενικότερα. Επειδή όταν είσαι Έλληνας, δεν είναι εύκολο και για τους Έλληνες να πάρουν πληροφορίες. Επειδή όταν πας στο Δήμο, όπως λέει ο κ. Ayoubi, δεν είναι εύκολο, μιλάς δεν μιλάς ελληνικά, δεν μπορείς να βρεις εύκολα πληροφορίες.

Αυτό που μπορούμε να ζητήσουμε από το Δήμο, είναι αν οι μετανάστες δεν μπορούν να εργάζονται στο Δήμο, τουλάχιστον να παίρνουν υπαλλήλους που μιλάνε δύο γλώσσες, να βοηθήσουν τους μετανάστες. Πώς ένας μετανάστης που δεν ξέρει ελληνικά, μπορεί να μιλάει στα αγγλικά με έναν υπάλληλο που δεν μιλάει αγγλικά. Δεν υπάρχει επικοινωνία. Είναι δύσκολο. Μπορούμε επίσης να ζητήσουμε από το κράτος να μας βοηθήσει να δημιουργήσουμε δικές μας εφημερίδες, αν δεν μπορούν να κάνουν κάτι για μας. Μπορούμε εμείς οι μετανάστες να ζητήσουμε από το κράτος να δημιουργήσει ένα κανάλι για τους μετανάστες, εκεί που μπορούμε να μιλήσουμε 3-4 γλώσσες. Αυτό νομίζω εγώ.

Δεν ξέρω αν ο κ. Καψάλης μπορεί να συμπληρώσει.

JONIALO SHENA: Εμένα θα με ενδιέφερε να ρωτήσω, αν μπορούμε να μιλήσουμε και για την πληροφόρηση των Ελλήνων απέναντι στα θέματα των μεταναστών. Δηλαδή, αν έχουμε χρόνο να το πιάσουμε. Γιατί αυτό πιστεύω ότι είναι από τα κυριότερα θέματα, το πώς προβάλλεται ο μετανάστης στα ΜΜΕ ή στην πληροφόρηση γενικά και τι πληροφόρηση έχουν οι Έλληνες για τους μετανάστες.

Για παράδειγμα, το αν πρέπει οι μετανάστες να μπαίνουν σε επιτροπές δημοσιογραφίας, το αν πρέπει να ασκήσουν αυτό το επάγγελμα σε διάφορα κανάλια, όσον αφορά τους μετανάστες. Γιατί δεν γίνεται άλλο να υπάρχουν θέματα για τους μετανάστες, που βγάζει η τηλεόραση ή ο ραδιοσταθμός, χωρίς να ρωτάνε καν τους μετανάστες, ή χωρίς να είναι ενεργά μέλη μέσα σ' αυτές τις ομάδες. Αν έχουμε χρόνο.

Α.ΚΑΨΑΛΗΣ: Αν θέλετε να το συζητήσουμε, έχουμε χρόνο. Να πω την αλήθεια, αυτή τη διάσταση δεν την είχαμε προβλέψει. Αν θέλετε να το συζητήσουμε αυτό τώρα, να το συζητήσουμε.

Ας ξεκινήσουμε από το τελευταίο. Νομίζω ότι είναι αρκετά σημαντικό το θέμα της πληροφόρησης των Ελλήνων για τα θέματα των μεταναστών. Ενδεχομένως η συμμετοχή των μεταναστών σε εκπομπές που αφορούν τους μετανάστες, να ήταν μία λύση. Αλλά δεν μπορεί κανείς να υποχρεώσει γι' αυτό, παρά μόνο ενδεχομένως και θεωρητικά μιλώντας, τη δημόσια τηλεόραση. Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό σε ιδιωτικά κανάλια. Δεν μπορείς να πεις ότι ξέρεις κάτι, όταν θα υπάρχει ένα αφιέρωμα για τους μετανάστες, θα πρέπει να υπάρχουν και δημοσιογράφοι μετανάστες στο πάνελ, που θα έχουν ενδεχομένως εμπλακεί και στο ρεπορτάζ, ή θα βρίσκονται εκεί κατά τη διάρκεια της εκπομπής.

Όμως, είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα, το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει, ειδικά από τη στιγμή κατά την οποία κάποια κανάλια για διάφορους λόγους, που μπορούμε να συζητήσουμε σε άλλη κουβέντα, έχουν αποφασίσει να καλούν οπωσδήποτε έναν αντιμετανάστη, έναν ρατσιστή από το κόμμα ΛΑΟΣ το οποίο δυστυχώς στις τελευταίες εκλογές μπήκε στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Για πολλούς και διάφορους λόγους, που δεν θέλω να επεκταθώ, κάθε

φορά που υπάρχει ένα ζήτημα, το οποίο έμμεσα ή άμεσα αφορά τους μετανάστες, υπάρχει μία καθαρά ρατσιστική φωνή στην τηλεόραση. Σπάνια, σπανιότατα, υπάρχει και η άλλη πλευρά. Και όταν αυτό υπάρχει, σε σχέση με τις τελευταίες εκπομπές για την ελληνική σημαία και την 28^η Οκτωβρίου που γίνανε, υπήρχαν κάποιοι μετανάστες. Υπήρχε ένας μετανάστης για παράδειγμα, σε μία εκπομπή στον ANT1 και υπήρχαν 4-5 ακροδεξιοί με διάφορες ιδιότητες. Ο ένας με την ιδιότητα του δικηγόρου, ο άλλος με την ιδιότητα του ιστορικού, ο άλλος με την ιδιότητα του Νομάρχη και πραγματικά υπήρχε μία μονόπλευρη πληροφόρηση των τηλεθεατών, άρα και των Ελλήνων, οι οποίοι παρακολουθούσαν την εκπομπή.

Είναι ένα ζήτημα το οποίο είναι πάρα πολύ σοβαρό, θα πρέπει να το δούμε. Σίγουρα όμως, δεν μπορούμε να μιλάμε για τα ιδιωτικά κανάλια. Να προσθέσω μόνο ότι ξέχασα πριν να πω, ότι υπάρχει και σε ιδιωτικό κανάλι, ήταν εδώ πριν η δημοσιογράφος, αλλά της έτυχε ένα προσωπικό πρόβλημα και έφυγε, υπάρχει εκπομπή στα Αλβανικά, στην τηλεόραση του ΔΕΚΑ. Ήξερα μόνο ότι υπάρχει αυτή η εκπομπή και μου είχε κάνει εντύπωση, που υπάρχουν κάποια ιδιωτικά κανάλια τα οποία έχουν δώσει χρόνο, είχαν δώσει μισή ώρα.

Εγώ να κλείσω, να πω μόνο δύο πράγματα, σε σχέση με τις οικιακές εργαζόμενες, αυτές δηλαδή που δουλεύουν σε σπίτια και κατά μεγάλη πλειοψηφία είναι μετανάστριες, υπάρχουν δύο ζητήματα. Το ένα είναι το νομικό τους καθεστώς, δηλαδή υπάρχει εξαίρεση, το εργατικό δίκαιο εφαρμόζεται κατ' εξαίρεση σ' αυτές, υπάρχουν κάποιες εξαιρετικές διατάξεις. Υπάρχει μία μεγάλη κινητικότητα και από τη ΓΣΕΕ αυτή τη στιγμή, να μπει σε μία τάξη αυτό, είτε για την αυτασφάλιση, είτε για το δικαίωμα στο επίδομα ανεργίας, αλλά και για τα βασικά εργατικά δικαιώματα, κάποιους μισθούς,

κάποιες βασικές αμοιβές και φυσικά για τα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Πέρα απ' αυτό, το οποίο είναι ίσως αντικείμενο άλλης κουβέντας, έχει να κάνει και με την καμπάνια, από την ανάγκη να φτάνουμε σ' αυτά τα σπίτια. Γιατί όπως ξέρετε, το να φτάσει η πληροφόρηση σε κάποιες γυναίκες που είναι έξι μέρες την εβδομάδα σε ένα σπίτι και βγαίνουν μόνο την Κυριακή, είναι πάρα πολύ δύσκολο. Πληροφόρηση για τα χαρτιά, για τους νόμους, πληροφόρηση για τα εργατικά τους δικαιώματα και πληροφόρηση για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Για μένα, αυτό θα πρέπει να το απαιτήσουμε από το κράτος. Όχι επειδή θέλουμε να πληροφορούνται οι μετανάστες που είναι μέσα σε σπίτια, αλλά γιατί στατιστικά αποδεικνύεται ότι το 49% των γυναικών που δουλεύουν στη χώρα, δουλεύουν σε σπίτια, από τα επίσημα στοιχεία της έρευνας εργατικού δυναμικού της ΕΣΥΕ. Είναι δηλαδή τουλάχιστον οι μισές γυναίκες, οι οποίες δουλεύουν στην οικιακή οικονομία. Δεν θα το κάνουμε μόνοι μας, είναι αδύνατο να φτάσουμε σε όλα τα σπίτια, η κοινότητα η δική σας μπορεί να φτάσει σε κάποια μέλη. Η Παναττική Ένωση Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού έχει φτάσει σε κάποιες κυρίες που μένουν σε σπίτια μέσα, σε επίπεδο Αττικής, αλλά είναι δεκάδες χιλιάδες αυτές, οι οποίες δεν έχουν την παραμικρή πληροφόρηση.

Και έχουμε και διάφορα άλλα κρούσματα, σε σχέση με τις χώρες από τις οποίες προέρχονται, γιατί έρχονται εδώ μέσα από γραφεία ευρέσεως εργασίας, καθημερινά φτάνουν με καράβια στον Πειραιά, τις αναλαμβάνουν κάποια άλλα γραφεία στην Αθήνα, ευρέσεως εργασίας, τους κρατάνε το διαβατήριο, πηγαίνουν σε σπίτια και χάνονται τα ίχνη τους. Περνάει πάρα πολύς καιρός μέχρι να ανακαλύψουμε σε ποια σπίτια δουλεύουν και με τι όρους. Είναι πάρα πολλά αυτά τα γραφεία και πάρα πολλά αυτά τα

παραδείγματα. Το θέμα δηλαδή των οικιακών βοηθών είναι πάρα πολύ σημαντικό, πρέπει να το συζητήσουμε σοβαρά.

Το άλλο με το «ράδιο-αρβύλα», θέλω να σας δώσω ένα παράδειγμα, για κάτι το οποίο έγινε μέσα στον Αύγουστο. Είχε βγει μία εγκύκλιος, σύμφωνα με την οποία μπορούσε να καταθέσει χαρτιά, αίτηση για άδεια διαμονής για κάποιες εξαιρετικές περιπτώσεις, για όσους δεν είχαν προλάβει να το κάνουν όταν είχε βγει ο νόμος 3536/2007. Βγήκε λανθασμένη πληροφόρηση από τα ΜΜΕ, για να δοθεί εσκεμμένα η λανθασμένη εντύπωση στους μετανάστες, ότι μπορούν να πάνε να κάνουν τα χαρτιά τους.

Από την άλλη, το Υπουργείο είχε δώσει εντολή στους Δήμους, να παίρνουν αυτές τις αιτήσεις και να δίνουν μία βεβαίωση που να γράφει επάνω «Χωρίς Δικαιολογητικά». Έτρεξαν, απ' ό,τι ξέρουμε, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι, οι οποίοι δεν έπρεπε να πάνε, δώσανε το παράβολο των 150 ευρώ και δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να λάβουν άδεια διαμονής, ούτε θα ληφθεί αυτό κάποια στιγμή υπόψη αργότερα, σαν πιστοποιητικό παρουσίας τους στη χώρα. Αυτό είναι κλασικό παράδειγμα έλλειψης πληροφόρησης των μεταναστών στη γλώσσα τους. Είναι απαράδεκτο, δεν το συζητάμε.

Δυστυχώς βγήκε μία ανακοίνωση και από τα συνδικάτα και προς τον τύπο και στις εφημερίδες, για να σταματήσουν αμέσως οι άνθρωποι να πηγαίνουν να δίνουν τα δικαιολογητικά. Το πρόβλημα είναι ότι δεκάδες χιλιάδες δώσανε 150 ευρώ και αυτά τα λεφτά χαθήκανε, εκτός αν – το τονίζω αυτό, γιατί κάποιος είπε πριν, τι μπορεί να γίνει σε περίπτωση που πιστοποιημένα έχει γίνει λάθος πληροφόρηση και κακώς βέβαια για μένα δεχόντουσαν αυτές τις αιτήσεις, είναι θέμα και διοίκησης, - εφόσον πιστοποιημένα δόθηκε λάθος ενημέρωση και δεκάδες χιλιάδες κόσμος έδωσε λεφτά, να πάει μ' αυτή τη βεβαίωση που λέει «χωρίς δικαιολογητικά», που

κακώς έχει, και να πάρει τα λεφτά πίσω. Είναι και αυτό ένα αίτημα το οποίο πρέπει να δούμε.

Το τελευταίο που έχω να πω, είναι απλά ότι η ΓΣΕΕ έχει ξεκινήσει πέντε δομές πληροφόρησης μεταναστών στα Εργατικά Κέντρα της χώρας, στην Αθήνα το έχει πολλά χρόνια, το ξεκίνησε πέρυσι στον Πειραιά, στο Εργατικό Κέντρο του Βόλου, στην Πάτρα και στη Θεσσαλονίκη. Υπάρχουν αυτές οι δομές, κακώς δεν υπάρχουν και στα άλλα Εργατικά Κέντρα όλα αυτά τα χρόνια, αλλά εν πάση περιπτώσει, έστω σε αυτές τις 5 πόλεις που υπάρχουν γραφεία ενημέρωσης εργαζομένων στα Εργατικά Κέντρα, να ξέρετε και να έχετε κάποια δικτύωση έστω, κάποια ενημέρωση, για θέματα νομοθεσίας, εγκυκλίων και ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ για τις πληροφορίες. Έχουμε τελειώσει με το δεύτερο άξονα μας, που ήταν η πληροφόρηση και καταλάβαμε πως η πληροφόρηση είναι πάρα πολύ σημαντική. Πρέπει κάθε φορά που ψάχνουμε πληροφορία, να ψάχνουμε τη σωστή πληροφορία, αυτό είναι σημαντικό.

AYOUBI CHADI: Ήθελα να πω ότι σχετικά με τον τύπο, η τηλεόραση είναι το πιο κακό μέσο για ενημέρωση. Η μόνη λογική που δουλεύουν τα περισσότερα σήμερα ιδιωτικά κανάλια, είναι αυτή η εκπομπή πουλάει, αν κάνει αυτό που λέμε νούμερα ή όχι. Αυτό που είπαμε, ότι πάντα έχουμε έναν ακροδεξιό, αυτό δεν είναι επειδή στην τηλεόραση αυτή αρέσει η ακροδεξιά, απλώς επειδή όταν φωνάζει αυτός και λέει, έχει τηλεθέαση, βλέπει ο κόσμος. Αρέσει αυτό. Γι' αυτό βλέπεις και το πρωί, που δεν έχει κάποια γεγονότα σημαντικά, βλέπεις ότι βάζουν κάποιον και φωνάζει έτσι, λες ότι γίνεται κάτι πολύ σοβαρό. Αυτό μόνο για να βλέπει ο κόσμος. Απλώς, αν υπάρχουν μετανάστες που δεν είναι απαραίτητο να είναι και δημοσιογράφοι, να ξέρουν όμως καλά ελληνικά και να ξέρουν καλά τι γίνεται στη χώρα, είναι καλό να

είναι πάντα παρόντες, παντού να είναι παρόντες.

Θα μπορέσουν πάντα να έχουν αυτή την άποψη. Δεν τους διώχνουν από τα κανάλια, γιατί πάντα αυτό πουλάει. Όταν έχουμε κάποιον που ξέρει καλά, αυτό πουλάει. Από την άλλη όμως, πιστεύω ότι τα πιο σοβαρά μέσα είναι ραδιόφωνο και εφημερίδες. Εκεί αν μπορεί κανείς να γράφει, αν μπορεί κανείς να κάνει μία εκπομπή, να έχει συνέχεια επαφές μ' αυτά τα μέσα, πιστεύω είναι τα πιο σοβαρά μέσα ενημέρωσης, πολύ καλύτερα από την τηλεόραση.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Για να συμπληρώσω σ' αυτό το σημείο, αυτό που είπες, εγώ χαίρομαι πολύ που ξέρω ότι υπάρχουν πολλές εφημερίδες για τους Αλβανούς, για τους Πακιστανούς, μιλάω για τις δικές μας εφημερίδες, που προσπαθούν να δίνουν πληροφορίες στους δικούς μας, που δεν μπορούν να διαβάσουν τα ελληνικά.

Θα προχωρήσουμε στο τελευταίο σημείο που είναι η αντιπροσώπευση. Όποιος θέλει να μιλήσει.

FREDY TSHIBADI: Αντιπροσώπευση των μεταναστών σε διάφορες οργανώσεις στην Ελλάδα, ειδικά μιλάμε από τις οργανώσεις, βασικά κρατικές, που παίρνουν τις αποφάσεις. Εδώ στην Ελλάδα, νομίζω οι μετανάστες έχουν κόκκινη κάρτα ως προς την αντιπροσώπευση τους σ' αυτές τις οργανώσεις. Εκτός από τα συνδικαλιστικά κινήματα, τα οποία μέχρι τώρα είναι που έχουν δείξει αυτή τη συνεργασία και τη συμπάθεια ως προς τις οργανώσεις των μεταναστών.

Από την εμπειρία μας στο Φόρουμ, έχουμε προσπαθήσει πολλές φορές, είτε σε επιτροπές του Δήμου, δεν έχουμε πάρει ανταπόκριση. Μονο μία φορά, πριν από 4 χρόνια, η προσπάθεια που είχαμε κάνει στο Δήμο της Αθήνας, το είχαμε ζητήσει μόνοι μας γιατί και με τα προβλήματα που υπήρχαν τότε με τους μικροπωλητές, μας είχαν πει εντάξει, δεχόμαστε το αίτημά σας και θα

σας καλούμε όταν γίνονται οι επιτροπές στο Δήμο να έρχεστε, τουλάχιστον σαν παρατηρητές, και ποτέ δεν είχαμε λάβει πρόσκληση να πάμε να συμμετάσχουμε σ' αυτές τις επιτροπές.

Βλέπετε τώρα και με την προσπάθεια που γίνεται και από την πλευρά της κυβέρνησης, τα είπαμε και το πρωί, σχετικά με την περίφημη Επιτροπή Μετανάστευσης, η οποία έχει δημιουργηθεί στα πλαίσια του νόμου, η οποία ναί μεν είναι συμβουλευτική, θα συζητάει τα θέματα των μεταναστών, ούτε και σ' αυτή την Επιτροπή υπάρχουν μετανάστες. Προσπαθούν με κάθε τρόπο να είναι οι μετανάστες έξω από όλες αυτές τις επιτροπές, όπου γίνονται συζητήσεις πάνω στα μεταναστευτικά ζητήματα.

Δεν ξέρουμε για ποιο λόγο. Γιατί οι δικαιολογίες που αναφέρονται δεν ισχύουν, τάχα δεν είναι οργανωμένοι οι μετανάστες, δεν ξέρουμε με ποιον θα μιλήσουμε, άμα μιλάς με έναν θα έρχεται ο άλλος να σου λείει, αλλά δεν είναι δικαιολογίες. Σχετικά με τις άλλες χώρες, που το ίδιο το κράτος βοηθάει τους μετανάστες, όπως το παράδειγμα της Πορτογαλίας, το παράδειγμα της Ολλανδίας, που η ίδια η κυβέρνηση κατέβηκε στις συνοικίες, μαζέψανε τους μετανάστες, κάνανε συναντήσεις, φτάσανε σε κάποια σχήματα αντιπροσώπευσης των μεταναστών, βγάλανε κάποιους εκπροσώπους οι οποίοι συμμετέχουν σε διάφορες εθνικές επιτροπές που λαμβάνουν αποφάσεις για τα ζητήματα των μεταναστών. Κάτι που λείπει στην Ελλάδα, το ελληνικό μοντέλο είναι κάθετο σε τέτοια συνεργασία. Και πολλές φορές που έχουν γίνει συναντήσεις των μεταναστών, οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης πάντα τους καλούν μόνο να τους πληροφορήσουν. Όχι να γίνει διάλογος, να τους καλούν όταν γίνονται επιτροπές ή όταν συζητάνε για ένα σχέδιο νόμου μεταναστευτικού.

Οι μετανάστες το μαθαίνουν ή από τις ΜΚΟ που συνεργάζονται με τις

οργανώσεις των μεταναστών, ή από τους δικηγόρους όπως η ομάδα των εθελοντών δικηγόρων που ανήκει και ο Βασίλης, που μαθαίνουν ορισμένα πράγματα και καλούν τους μετανάστες, υπάρχει αυτό κι αυτό, το μάθατε, και από κει και πέρα κυνηγάνε τώρα οι μετανάστες σ' αυτές τις επιτροπές, να δούνε τι γίνεται, να υποβάλλουν κάποιο αίτημα, να προλάβουν κάποιες καταστάσεις. Αλλά συνήθως όλα αυτά καταλήγουν στον αέρα, γιατί όταν μας καλούν εκ των υστέρων, έχουν ήδη γίνει συζητήσεις πάνω σε συγκεκριμένα θέματα, έχουν πάρει την απόφαση, φέρνουν τους μετανάστες να τους πουν ότι έχουμε πει αυτό, έχουμε αποφασίσει αυτό, ενημερώστε τους άλλους. Μόνο αυτή είναι η συνεργασία που έχουμε μαζί τους. Αν μας καλούν πριν καν πάρουν τις αποφάσεις, να γίνει μία συζήτηση, να καταθέσουμε κι εμείς τη δική μας γνώμη, αυτό το πράγμα στην Ελλάδα δεν έχει γίνει και δεν ξέρουμε πότε θα γίνει.

Εμείς πάντως προσπαθούμε και το επιδιώκουμε αυτό και περιμένουμε να δούμε αν κάποια στιγμή θα μπορέσει να γίνει μία συνεργασία με τους μετανάστες και να λάβουν και αυτοί μέρος σ' αυτές τις επιτροπές, να συζητάνε κάποια σχέδια που αφορούν τα ζητήματα τα μεταναστευτικά, πριν καταλήξουν σε κάποιες αποφάσεις, να έχουν και την κατάθεση των ίδιων των μεταναστών, για τη διαμόρφωση των πολιτικών που αφορούν τα προβλήματά τους.

Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ Φρέντι. Για το θέμα αυτό που είναι η αντιπροσώπευση, αυτό που περιμένουν οι μετανάστες, είναι η συμμετοχή στο Δήμο, η συμμετοχή στην κυβέρνηση, η συμμετοχή παντού. Εμείς ζούμε στην Ελλάδα και δεν μπορούμε να ζούμε στην Ελλάδα, πληρώνουμε φόρους. Όταν πληρώνουμε φόρους όπως ξέρω εγώ, οι μετανάστες υποστηρίζουν πολύ την

οικονομία στην Ελλάδα, αυτό σημαίνει ότι αν οι μετανάστες δεν είναι στην Ελλάδα, η Ελλάδα θα έχει πρόβλημα. Και εμείς ζούμε στην Ελλάδα και δουλεύουμε για την Ελλάδα και δεν μπορούμε να συμμετέχουμε, όταν η κυβέρνηση θέλει να πάρει μία απόφαση.

Είμαστε πολίτες και η Ελλάδα είναι δεύτερη πατρίδα μας και πρέπει εμείς να λάβουμε μέρος σ' αυτή τη διαδικασία. Στη Βουλή, στην Κυβέρνηση, στο Δήμο, παντού.

Λ.ΣΤΟΚΑΛΙΟΥΚ: Εγώ νομίζω, πώς λειτουργεί, πώς ζει το Ινστιτούτο Μετανάστευσης, πώς χτίζει τη μεταναστευτική πολιτική χωρίς τη συμμετοχή των μεταναστών; Μάλλον το πρώτο βήμα, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να ξεκινήσει από κει. Όταν συζητήθηκε ο τελευταίος μεταναστευτικός νόμος, και είχε γίνει ένα συνέδριο στο Ινστιτούτο Μετανάστευσης, δεν μας είχαν καλέσει, ούτε το Φόρουμ Μεταναστών. Μας αφήσανε ανοιχτή την πόρτα πίσω, αν κάποιος θέλει, 2-3 άτομα, ας μπειτε.

Και η πρότασή μου είναι, αν γίνεται, δεν ξέρω νομικά και πολιτικά, πρέπει να συμμετέχει τουλάχιστον εκπρόσωπος του Φόρουμ στο Ινστιτούτο Μετανάστευσης. Σ' αυτή τη βάση που χτίζεται η μεταναστευτική πολιτική, ώστε να έχει συμβουλευτική φωνή, κάπως έτσι.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ.

Β.ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ να πω απλά, ότι κατ' αρχήν χαίρομαι που μαζευτήκατε εδώ, τόσοι μετανάστες και ξένοι και προωθείτε την ίδρυση, το ξεκίνημα της λειτουργίας του Φόρουμ. Η αντιπροσώπευση θεωρώ ότι θα πρέπει να ξεκινήσει από σας σαν διεκδίκηση. Δηλαδή, αν εσείς οργανωθείτε σε συλλόγους, σε σωματεία και διεκδικείτε να σας ακούσουν, θα σας ακούσουν. Σαφώς, τα πράγματα είναι άσχημα, πάρα πολύ άσχημα. Το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής που είπε και η Λαρίσα, είναι ένα

Ινστιτούτο το οποίο κάνει μελέτες επιστημονικής φύσεως, δεν κάνει πρακτική πολιτική κατά κύριο λόγο. Και έχει πάρα πολλά, αρκετά χρήματα γι' αυτό το λόγο.

Οι επιτροπές που έχουν φτιαχτεί, εντάξει, δίνονται κατά παραχώρηση πολλές φορές, δεν λειτουργούν στην πράξη, κυριολεκτικά δεν λειτουργούν. Θα πρέπει ίσως να διεκδικείτε, πράγματι οι Δήμοι είναι ίσως το πιο πρόσφορο έδαφος, η πιο καλή ευκαιρία, γιατί είναι πιο κοντά, είναι μικρές οργανώσεις, είναι αυτόνομες οργανώσεις σε σχέση με το κράτος. Και υπάρχει μεγάλη ποικιλία σε διαφορετικές απόψεις και γνώμες στους Δήμους. Δηλαδή, πιστεύω ότι οι Δήμοι πράγματι είναι για σας ανοιχτές πόρτες.

Στον καθένα από σας, εκεί που κινείστε, αν συγκροτηθείτε σαν σωματείο, σαν οργάνωση, σαν σύλλογος, χτυπήστε την πόρτα του Δημάρχου απευθείας, μπαμ, δηλαδή ανεβείτε και χτυπάτε την πόρτα του Δημάρχου. Και γενικά το λέω, αν ο υπάλληλος του Δήμου δεν κάνει καλά τη δουλειά του, είναι βλάκας, είναι ηλίθιος, ό,τι είναι, υπάρχουν πάνω απ' αυτόν. Να αναφέρεστε παραπάνω, στους προϊσταμένους του. Γιατί το λέω: γιατί αν σας γνωρίσουν, αν σας μάθουν, θα αντιπροσωπεύετε, θα ακούγεστε στα ανώτερα όργανα των Δήμων και σε όλα αυτά.

Θεωρώ ότι για να βοηθηθεί το ζήτημα της αντιπροσώπευσης των μεταναστών στις επιτροπές, στα σωματεία, στους κρατικούς φορείς, οπουδήποτε, πρώτα εσείς θα πρέπει να έχετε εσείς οι ίδιοι μία οργάνωση. Και γι' αυτό χαίρομαι που μαζεύεστε εδώ, να προχωρήσει και το συνέδριό σας, να συσταθείτε σαν Φόρουμ, τότε νομίζω δεν θα μπορεί να έχει και αυτό το πρόσχημα, ότι δεν έχουμε εκπρόσωπο για να φωνάξουμε. Θα λείπει αυτό το πρόσχημα, θα αναγκαστούν να σας φωνάξουν.

Και μη νομίζετε ότι υπάρχει χαμηλή αντιπροσώπευση, έτσι είναι

παντού, τα πράγματα είναι δύσκολα. Δέστε και τα εργατικά συνδικάτα, η αντιπροσώπευση είναι πάρα πολύ χαμηλή. Έτσι θα είναι και με εσάς στην αρχή, η αντιπροσώπευση και σε σας από τον κόσμο τον κάτω, θα είναι χαμηλή. Αλλά δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Διεκδικήστε πάντως να μπειτε κι εσείς, σας το ξαναλέω.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ για τις συμβουλές σας.

ΗΛΙΑΣ ΘΑΚΑΣ: Εγώ το βλέπω θετικό κατ' αρχήν, την νομική ίδρυση του Ελληνικού Φόρουμ Μεταναστών, αυτό είναι ένα βήμα μπροστά, που κάνουν όλες οι κοινότητες, όλες οι μεταναστευτικές οργανώσεις στην Ελλάδα, να έχουν μία φωνή, να έχουν μία αντιπροσώπευση. Δηλαδή, να έχουμε μία φωνή μπροστά στο κράτος, να μπορούμε να θέσουμε τα προβλήματα που έχουν οι μετανάστες. Τα προβλήματα προέρχονται από εκεί που γεννιούνται τα προβλήματα και είναι ένα θετικό πράγμα και πρέπει να το προωθήσουμε, όσο μπορούμε να το πάμε πιο μπροστά, μαζί και με τα συνδικάτα. Είναι βασικό οι μετανάστες να συνεργάζονται με τα συνδικάτα, γιατί τα προβλήματα είναι κοινά, τα προβλήματα που αφορούν έναν Έλληνα, όταν βγαίνει ο μετανάστης και έχει ένα πρόβλημα, αυτό το πρόβλημα με κάποιο τρόπο το έχει και ο Έλληνας, αλλά στο μετανάστη είναι πιο έντονο το πρόβλημα και βγαίνει προς τα έξω με άλλο τρόπο, πιο δυνατό.

Αυτή είναι μία ευκαιρία και πρέπει να το εκμεταλλευτούμε όλοι οι μετανάστες, να μπορούμε να εκπροσωπηθούμε, όλα μας τα προβλήματα και να έχουμε έναν συνομιλητή έναντι του κράτους.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ.

ΟΛΓΑ ΓΚΛΑΤΣΕΝΚΟ: Και εγώ πιστεύω ότι μόνο μέσω των οργανώσεων θα μπορούσαν οι μετανάστες να μιλήσουν και με τους Δημάρχους και με τους Νομάρχες και με την ελληνική κοινότητα. Γιατί ο ένας και μόνο μετανάστης

δεν έχει φωνή. Όταν όμως οι μετανάστες οργανωθούν και πρώτα απ' όλα στις πόλεις που ζούμε – σε μας το μεταναστευτικό κίνημα ξεκίνησε τώρα, οι περισσότερες οργανώσεις είναι καινούργιες, το πολύ 2-3 χρόνια έχουν που ιδρύθηκαν – και πιστεύω αυτό το κίνημα θα το ακολουθήσουν και άλλοι, βλέποντας ότι κάτι θα μπορέσουμε να καταφέρουμε, αλλά θα μπορέσουμε να το καταφέρουμε όλοι μαζί.

Πρώτα απ' όλα τι πρέπει να κάνουμε; Να διοργανώσουμε τους συλλόγους και στην περιφέρεια, γιατί και εκεί ζουν πολλοί μετανάστες, άρα εκεί είναι πιο έντονο το θέμα της έλλειψης της πληροφορίας και γιατί εδώ υπάρχουν και οι σύλλογοι, εκεί οι σύλλογοι τώρα ξεκίνησαν τη λειτουργία τους και είναι ακόμα αδύναμοι. Και μόνο μέσα από το Φόρουμ Μεταναστών που δημιουργείται τώρα, είναι ένας καλός τρόπος να βοηθηθούν και αυτές οι καινούργιες οργανώσεις, που δημιουργούνται αυτή τη στιγμή, να παίρνουν πληροφορίες. Γιατί στην περιφέρεια οι πληροφορίες έρχονται τελευταίες. Θα τις ζητήσει ο υπάλληλος όταν έρθει κάποιος να τις ρωτήσει. Επειδή συνέχεια αλλάζει ο νόμος, δεν είναι σε θέση να πληροφορείται και τις αναζητάει μόνο όταν πάει κάποιος άλλος να τις ζητήσει.

Αυτός ο υπάλληλος θα μπορεί να δώσει και στο σύλλογο τις πληροφορίες που χρειάζονται, εκεί που ζητάνε. Και πιστεύω ότι είμαστε σε καλό δρόμο, το Φόρουμ Μεταναστών είναι μία υποστήριξη και για τους άλλους συλλόγους που θα δημιουργηθούν στην πορεία, βλέποντας κάποια αποτελέσματα από όλη αυτή τη σημερινή συνάντηση.

ΤΣΕΛΑ ΕΡΝΕΣΤ: Με μία απλή ματιά, στις περισσότερες περιπτώσεις στα μάτια της κοινωνίας, φαίνεται μία ασήμαντη τάξη. Αλλά αν δοκιμάσουν μόνο μία φορά να απεργήσουν, εγώ δεν έχω ακούσει να απεργούν οι μετανάστες, θα δούμε τι θα γίνει, 2-3 μέρες. Κανείς δεν θα πεινάσει για τρία μεροκάματα,

άλλωστε και οι μετανάστες πάνε διακοπές, αυτά που παίρνουν για 3 μέρες, 5-10 μεροκάματα, οι άλλοι μας τα παίρνουν πολύ άνετα, παίρνουν το μέλλον μας και των παιδιών μας.

Παράδειγμα, όταν κάποτε συνάντησα ως πελάτη έναν εργαζόμενο Έλληνα, είδα τα χέρια του πολύ σκασμένα και του λέω τι πάθανε τα χέρια σου; Φίλε μου, εγώ μου λέει είμαι από τους τελευταίους Έλληνες που βρίσκονται στην οικοδομή. Και σκεφτόμουν μετά, τι σημαίνει αυτό, ότι είναι ένας από τους τελευταίους Έλληνες που είναι στην οικοδομή. Γιατί να μην είναι οι Έλληνες στην οικοδομή; Επειδή αντικαταστάθηκαν από τους ξένους; Ή μόνοι τους, βλέποντας τους μετανάστες πιο εύκολα και πιο φτηνά μεροκάματα;

Εγώ νομίζω ότι όσο αφορά την αντιπροσώπευση των μεταναστών, υπάρχουν άνθρωποι με πολλή ενέργεια και γνώσεις, αλλά πολλές φορές, δεν ξέρω τους λόγους, γιατί δεν εμφανίζονται. Γιατί δεν είμαστε μόνο εμείς που είμαστε εδώ, ξέρω πολλούς άλλους, αλλά μάλλον είναι άνθρωποι που έχουν απογοητευτεί, έχουν δεχτεί ταπείνωση και νομίζω ότι έχουν χάσει τις ελπίδες και λένε «εγώ κάπως φτιάχτηκα», ενώ τα προβλήματα υπάρχουν και θα υπάρχουν για όλους μας, και για τους μετανάστες και για όλους τους ανθρώπους, όσο υπάρχει η ανθρώπινη ύπαρξη. Αλλά τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο. Να βελτιώνουμε πράγματα, δεν θα κάνουμε έναν τέλειο κόσμο. Να κάνουμε έναν αγώνα για έναν καλύτερο κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε κι εμείς. Ο κ. Καψάλης.

Α.ΚΑΨΑΛΗΣ: Να πω εγώ 2-3 πράγματα για την αντιπροσώπευση. Να πω ότι το ΙΜΕΠΟ σε ένα προηγούμενο διάστημα, είχε επιλεκτικά συνεργαστεί με κάποιους συλλόγους και το είχε διαφημίσει αυτό. Είχε υπογράψει και κάποια

μνημόνια συνεργασίας με κάποιους συλλόγους εδώ στην Ελλάδα, οι οποίοι προφανώς δεν συνεργάζονται με το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, αλλά ακριβώς επειδή χάλασε λίγο την πιάτσα και άνοιξε την όλη διαδικασία διαβούλευσης με τις κοινότητες, το έχει σταματήσει. Αλλά το ΙΜΕΠΟ αρχικά, από το 2003-2004 και μετά, είχε συνεργαστεί με κάποιες κοινότητες μεταναστών. Τώρα τελευταία έχει σταματήσει να συνεργάζεται. Και βεβαίως, για το θέμα της εκπροσώπησης των μεταναστών στην Εθνική Επιτροπή για την Κοινωνική Ένταξη των Μεταναστών, είχε αρνητική θέση. Δηλαδή, ο εκπρόσωπος του ΙΜΕΠΟ είχε επιχειρηματολογήσει ότι δεν χρειάζεται να συμμετέχουν σ' αυτή την επιτροπή μετανάστες, μέχρις ότου λάβουν μία ενιαία οργάνωση, όπως πάμε να κάνουμε τώρα, σ' αυτό το συνέδριο.

Το ΙΜΕΠΟ είναι το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής, ιδρύθηκε με το νόμο 2910/2001, είναι υποτίθεται ο επίσημος επιστημονικός φορέας του αρμόδιου Υπουργού, του Υπουργείου Εσωτερικών, για θέματα μετανάστευσης. Όπως είπε και ο συνάδελφος, έχει κυρίως σαν αντικείμενο δράσης του, την εκπόνηση μελετών και την υπόδειξη προτάσεων πολιτικής προς το αρμόδιο Υπουργείο, αυτά είναι τα καθήκοντά του. Στην αρχή, υπό άλλη διεύθυνση, είχε ατονήσει, δεν λειτούργησε καθόλου. Όταν ανέλαβε ο κ. Ζαβός δραστηριοποιήθηκε έντονα, έχει κάνει πάρα πολλές μελέτες, μεταξύ των οποίων κάποιες πάρα πολύ σημαντικές, πολύ καλές, αλλά όλα αυτά τα οποία είπαμε εξακολουθούν να ισχύουν.

Το άλλο το οποίο θα ήθελα να προτείνω να συζητηθεί και στο συνέδριο του Φόρουμ το ιδρυτικό, αργότερα, είναι ότι το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών σαν τριτοβάθμια – εντός ή εκτός εισαγωγικών – αντιπροσωπευτική οργάνωση των συλλόγων των πρωτοβάθμιων στην Ελλάδα ή των Ομοσπονδιών, θα πρέπει να απαιτήσει και χρηματοδότηση από το

κράτος. Είναι ένα νέο φαινόμενο, στη Γαλλία και στη Γερμανία οι ΜΚΟ και τέτοιου είδους αντιπροσωπευτικά σχήματα, τα οποία προφανώς από άλλη κουλτούρα, συμμετέχουν και στις συνεδριάσεις για τη χάραξη της πολιτικής, οι αναγνωρισμένοι δηλαδή σύλλογοι, χρηματοδοτούνται από το κράτος, για να μπορούν να έχουν μία, υποτίθεται, αυτονομία, σε σχέση με άλλες πηγές εσόδων και να μπορούν να έχουν τη δυνατότητα να οργανώνονται.

Προφανώς, από ένα ποσό από τα παράβολα τα οποία έχουν δοθεί και δίνονται, θα μπορούσε να δοθεί για οικονομική βοήθεια, σε σχέση με το Φόρουμ. Και δεν εννοώ τίποτα τρομερό, ακόμα και το πιο βασικό για το οποίο αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει μεγάλο πρόβλημα το Φόρουμ, είναι βεβαίως το θέμα του ενοικίου, της στέγης. Είναι πάρα πολύ σημαντικό, αυτή τη στιγμή νομίζω είμαστε 1-2 ενοίκια μέσα. Το θέμα είναι τραγικό. Μία τριτοβάθμια αντιπροσωπευτική οργάνωση των μεταναστών, να μη μπορεί να καλύψει ακόμα και τα έξοδα, τα τηλεφωνήματα, ή τα έξοδα μετακίνησης ανθρώπων από την περιφέρεια, για να έρθω και σ' αυτό μετά.

Να πω επίσης, ότι το ότι θα γίνει το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, δεν σημαίνει ότι αυτόματα θα κερδίσει το σεβασμό της πολιτείας ή άλλων οργάνων για τη συμμετοχή, και αυτό είναι προς διεκδίκηση. Να φανταστείτε ότι και τα συνδικάτα, που έχουν παράδοση ενός αιώνα περίπου σ' αυτή τη χώρα και σε άλλες χώρες, δεν είναι αυτονόητο ότι συμμετέχουν σε όλες τις επιτροπές ή σε όλα τα κέντρα λήψης αποφάσεων σε τοπικό ή εθνικό επίπεδο. Πολλές φορές δε, γίνεται και προσχηματικά, με την έννοια ότι καλούνται εκπρόσωποι των εργαζομένων, ακούνε την άποψή τους, δεν υπάρχει διαβούλευση, υπάρχει απλή ενημέρωση και οι προτάσεις τους δεν υλοποιούνται. Δεν είναι δεδομένο δηλαδή, υπάρχει πολύς δρόμος μπροστά, υπάρχει πάρα πολύς αγώνας, για να καταφέρουν οι μετανάστες να επιβάλουν

– εκτός ή εντός εισαγωγικών – τις δικές τους θέσεις και την ίδια τους την παρουσία, εκεί που λαμβάνονται αποφάσεις.

Αυτό θέλω να το πω, για να τονίσω δύο πράγματα. Πρώτον, σωστό και το υλοποιούμε από τη ΓΣΕΕ όσο μπορούμε, μαζί εργαζόμενοι, μετανάστες και Έλληνες, μαζί οι σύλλογοι των μεταναστών που είναι άλλο πράγμα, και καλώς υπάρχουν και καλώς οργανώνονται, και άλλο πράγμα τα συνδικάτα. Αλλά να σας πω κάτι, και αυτό θα ήταν καλύτερα να το πω εκτός μικροφώνου, για να σας πάρει σοβαρά και το συνδικαλιστικό κίνημα, για να σας πάρουν σοβαρά και στη ΓΣΕΕ και στην ΑΔΕΔΥ, πρέπει και εσείς να δείξετε σοβαρότητα και επιμονή. Δεν είναι δεδομένη ούτε από την πλευρά του συνδικαλιστικού κινήματος, η διάθεση πάντοτε για συνεργασία.

Όχι ότι υπάρχει αρνητική διάθεση, αλλά πολλές φορές και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δεν καταλαβαίνουν πόσο σημαντικό είναι να συνεργάζονται και να παλεύουν μαζί με οργανώσεις μεταναστών. Άρα, οπουδήποτε μπορείτε να φανταστείτε, ακόμα και στα συνδικάτα που είναι φιλικός γενικά χώρος, ακόμα και εκεί θα πρέπει να ταλαιπωρηθείτε, να επιχειρηματολογήσετε, να προσπαθήσετε να σας λάβουν σοβαρά υπόψη και ισότιμα υπόψη.

Να πω ένα τελευταίο θέμα. Όπως υπαινίχθηκε ο συνάδελφος ο Βασίλης, θα το πω κι εγώ πολύ πιο καθαρά, και στα συνδικάτα η αντιπροσώπευση είναι χαμηλή. Γενικότερα, κακά τα ψέματα, χωρίς να απογοητευόμαστε, τα κινήματα γενικά δεν είναι σε άνθιση, είναι σε ύφεση. Δεν είμαστε ούτε στη δεκαετία του '60, ούτε στη δεκαετία του '70, είμαστε σε μία περίοδο παγκοσμίως, αλλά μιλάμε για την Ευρώπη και για την Ελλάδα, όπου τα κινήματα δεν είναι σε άνθιση. Θα είναι πολύ δύσκολο, και οργανώσεις μεταναστών να γίνουν, όπως είναι πολύ δύσκολο να γίνουν και

συνδικάτα εργαζομένων εκεί που δεν υπάρχουν – Κλάδος επισιτισμού, σερβιτόροι κλπ.- και δύσκολο είναι να πείσεις κόσμο να ξεπεράσει τις φοβίες, το λέγαμε Καγιού στο προηγούμενο workshop για τα συνδικάτα και για τη μετανάστευση, και να τον πείσεις να συμμετέχει, ότι κάτι μπορεί να γίνει αν συμμετέχει.

Αλλά όσο δύσκολο και αν είναι, τόσο αναγκαίο από την άλλη μεριά είναι. Και θα συμφωνήσω με τη φίλη από την Καρδίτσα, που λέει ότι ακόμα και η ίδρυση του Ελληνικού Φόρουμ Μεταναστών, σαν είδηση, είναι ενθαρρυντική για οργανώσεις που προσπαθούν να δημιουργηθούν ή προσπαθούν να σταθούν στα πόδια τους, στην Αθήνα και σε άλλες περιοχές της Ελλάδος.

Από την άλλη, χρειάζεται και το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, γιατί έχει αποκτήσει μία εμπειρία και μία τεχνογνωσία και μία δύναμη σε τέτοιου είδους γεγονότα, να βοηθήσει την ίδρυση και την οργάνωση των μεταναστών και σε πόλεις όπου δεν υπάρχουν. Και εκεί που υπάρχουν οργανώσεις μεταναστών, να βοηθήσει να πάνε ακόμα καλύτερα και να διευρυνθούν.

Είμαστε πιστεύω σε μία πολύ καλή στιγμή, είμαστε στην αρχή ενός κινήματος στην Ελλάδα, με όρους κινήματος δηλαδή σοβαρούς. Το μεταναστευτικό κίνημα τώρα πατάει σιγά-σιγά στα πόδια του και πιστεύω ότι το μέλλον είναι ευοίωνο. Αυτό το τριήμερο πήγε πολύ καλά, και χθες και σήμερα, με όλες τις δυσκολίες που μπορεί να έχει. Και να μη ξεχνάτε ότι η νομιμοποίηση, η απόκτηση αδειών διαμονής δεν θα πρέπει να φύγει ποτέ από τις βασικές διεκδικήσεις. Διότι, ο άνθρωπος ο οποίος δεν έχει χαρτιά, είναι πολυτέλεια να θεωρούμε ότι μπορεί να συμμετέχει στα κοινά. Ένας άνθρωπος ο οποίος δεν έχει άδεια διαμονής, που κινδυνεύει από απέλαση, που δεν έχει τα βασικά δικαιώματα, είναι πάρα πολύ δύσκολο να συμμετέχει, είτε σε

συλλόγους μεταναστών, ή ακόμα και στα συνδικάτα.

Αυτό, συνήθως όταν πηγαίνω στο εξωτερικό, είναι το βασικό μου επιχείρημα, όταν μου λένε γιατί εσείς στην Ελλάδα δεν έχετε Φόρουμ Μεταναστών, ενώ όλες οι άλλες χώρες έχουν. Πώς είναι δυνατόν να έχει η Πορτογαλία εκπροσώπηση, ακόμα και στη Κυβέρνηση και στη Βουλή, πώς είναι δυνατόν όλες οι χώρες της Ε.Ε. που έχουν μετανάστες να έχουν οργανώσεις σοβαρές, να τους παίρνει σοβαρά η Κυβέρνηση υπόψη, ακόμα και να τους χρηματοδοτεί, όπως στο Βέλγιο, στην Ισπανία με τα τελευταία προγράμματα νομιμοποίησης και στην Ελλάδα να μην έχετε οργάνωση μεταναστών. Σε καμία άλλη χώρα της Ε.Ε. όμως, δεν είναι μόνο το 1/3 των μεταναστών επίσημοι, παρ' όλο που έχουν εδώ 15 και 20 χρόνια. Άδεια διαμονής στην Ελλάδα, συνεχώς και αδιαλείπτως, νόμιμο τίτλο διαμονής σε κάθε φάση χρονική, έχει μόνο το 1/3 των μεταναστών. 1/3 δεν έχει καθόλου και 1/3 των μεταναστών έχει κάποιες άδειες οι οποίες λήγουν ή είναι ληγμένες.

Είναι μία δυσκολία, όταν με το καλό κάποια στιγμή καταφέρουμε οι περισσότεροι μετανάστες να έχουν άδειες διαμονής, τότε θα είναι πολύ-πολύ πιο εύκολο να οργανωθούν και να συμμετέχουν.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ. Έχουμε συζητήσει για τον άξονα αυτό, απ' αυτά που έχω καταλάβει, πρέπει οι μετανάστες να οργανωθούμε και να πιέζουμε την κυβέρνηση και να πιέζουμε τους Δήμους, για να έχουμε ελπίδα και καλό μέλλον.

Πριν κλείσουμε, θα ήθελα ο κ. Καψάλης αν μπορεί, να μας κάνει ένα μικρό συμπέρασμα. Έχουμε μιλήσει για τη γλώσσα και είδαμε ότι η γλώσσα είναι μεγάλο εμπόδιο για την ένταξη των μεταναστών στην Ελλάδα και η κυβέρνηση δεν μπορεί και δεν θέλει να μας βοηθήσει καθόλου, αλλά εμείς θα

προσπαθήσουμε να κάνουμε ό,τι μπορούμε, για την ένταξή μας.

Για το θέμα της πληροφόρησης, είδαμε ότι αυτό το θέμα έχει σχέση με τη γλώσσα, και επίσης για την πληροφόρηση είναι πάρα πολύ σημαντικό για μας, να πάρουμε τις σωστές πληροφορίες κάθε φορά. Και να ζητήσουμε από το κράτος να μας βοηθήσει για να πληροφορηθούμε. Μπορεί το κράτος να μας βοηθήσει να πάρουμε πληροφορίες, για να γράψει στο μητρώο στις 4, 5, 7 γλώσσες, να μας βοηθήσει επειδή εμείς δεν μπορούμε να διαβάσουμε τα ελληνικά εύκολα. Τα ελληνικά είναι μία δύσκολη γλώσσα.

Θα ζητήσουμε από τους Δήμους να μας βοηθήσουν επίσης. Αν δεν μπορούν να πάρουν υπαλλήλους κάποιους μετανάστες, μπορούν τουλάχιστον να προσπαθήσουν να βρουν Έλληνες που μπορούν να μιλήσουν τουλάχιστον τρεις γλώσσες, για να βοηθήσουν τους μετανάστες.

Για το θέμα της πληροφόρησης επίσης, μπορούμε να ζητήσουμε από το κράτος να μας βοηθήσει να δημιουργήσουμε ένα κανάλι, κάποια ραδιόφωνα, εκεί που οι μετανάστες μπορούν να πάρουν σωστές πληροφορίες και για το θέμα της πληροφόρησης επίσης, συμβουλευώ τους μετανάστες, κάθε φορά που θέλουν να πάρουν πληροφορίες, να προσέχουν πολύ, να μη κάνουν τα λάθη, μπορεί να πάνε στη φυλακή. Επειδή έρχονται πολλές φορές κάποιοι μετανάστες που έχουν υπογράψει κάτι στα ελληνικά, που δεν διαβάζουν, τι έχουν υπογράψει δεν ξέρουν. Πρέπει να προσέχουμε πολύ.

Και για τον τελευταίο άξονα, που ήταν η αντιπροσώπευση, εμείς οι μετανάστες πρέπει να οργανωθούμε, είναι πάρα πολύ σημαντικό. Πρέπει να έχουμε κοινότητες και δυνατές κοινότητες. Και μετά να πάμε προς τους Δήμους, προς την Κυβέρνηση και να πιέζουμε. Και έτσι μπορούμε εμείς να έχουμε καλό μέλλον στην Αθήνα νομίζω.

Θέλω να σας ευχαριστήσω πολύ που ήρθατε για να συζητήσουμε,

νομίζω ότι ήταν πάρα πολύ καλό το κλίμα που συζητήσαμε, και η παρουσία σας σημαίνει ότι είστε έτοιμοι για να πολεμήσουμε με την κυβέρνηση. Ευχαριστώ πολύ.

ΩΡΑ ΛΗΞΕΩΣ: 19.45΄